

OPGØR:
Politifolk skal turde stå frem med erfaringer

BUNKEAFVIKLING:
Dansk politi presset af økosager

VALGKAMP:
Fagligheden kom på dagsordenen

NYT FRA POLITIFORBUNDET

Politiledelse:
En værdig vej ud

Fælles opråb:
Slip fagligheden fri

05/2022

DANSK POLITI

dansk-politi.dk

**POLITIET TILBAGE
TIL BORGERNE
OG SLIP
FAGLIGHEDEN FRI**

Fagligheden fik tiltrængt momentum under valgkampen – nu kommer det virkelige arbejde

HEINO KEGEL
FORBUNDSFORMAND

Alene ordet akutpakke. Smag på det. Politikere, hvoraf mange har haft flere perioder med ansvar, har igen og igen diskuteret akutpakker i valgkampen. Og med god grund.

Der er behov for akutpakker. Behov for en genstart. Behov for en helt ny tilgang til politifolk, læger, sygeplejersker, soldater, fængselsbetjente og mange andre.

Det er det budskab, Politiforbundet har arbejdet for i hele valgkampen. Vi italesætter igen og igen over for politikerne, og også i forbindelse med valgkampen, alle udfordringer for politifolk. Vi er kollegernes talerør, og faglighedens talerør, og vi insisterer på, at politiet skal udvikles fagligt og gøres stadig mere attraktivt og fremtidssikret.

Vi skal have et helt nyt syn på faglighed, investering, lønudvikling, tillid, investeringer i de ansatte, uddannelse og ærlig kommunikation fra toppen,

hvis vi skal løse bare nogle af de massive udfordringer, der plager politiet og hospitalerne.

Vi skal ikke spilles ud mod hinanden internt i et rivegilde, men vi skal have løsninger og en helt ny respekt for vores faglighed. Hvis der er noget, som valgkampen afslører med al tydelighed, så er det, at politi, sundhedsvæsenet, skoler, forsvar og plejesektor ikke længere kan gemme virkeligheden under et tykt lag sminke af kommunikation, måltalsmagi, projektgrupper, strategier og konsultentsprog. Styring, for styringsmodellens skyld, lavet af administratorer.

I alt for mange år har de samme politikere ladet stå til.

I alt for mange år har man tromlet hen over fagligheden og lønudviklingen hos de faggrupper, som laver det egentlige og nødvendige og uundværlige arbejde. Tænk, at det kommer som en overraskelse, at alle har rekrutteringsproblemer, at unge tænker sig

”

Vi skal have et helt nyt syn på faglighed, investering, lønudvikling, tillid, investeringer i de ansatte, uddannelse og ærlig kommunikation fra toppen, hvis vi skal løse bare nogle af de massive udfordringer, der plager politiet og eller for den sags skyld hospitalerne.

om en ekstra gang, inden de søger ind i en karriere, som måske er drømmejobbet, og hvor de virkelig kan gøre en forskel, men hvor de samtidig skal løbe spidsrod mellem actioncards, tåbelige målkrav og absurde styringsmodeller, som alle fjerner dem lidt mere fra de borgere og patienter, det hele handler om.

Tænk, at man har forvandlet en af de mest nødvendige, vigtige og meningsfulde karrierer til noget, hvor kommende generationer af politifolk tænker sig ekstra om, før de starter på politiuddannelsen. Og tænk at det sker, fordi en stor del af formålet er druknet i dum styring og manglende fokus på udvikling og faglighed. Tænk, at vi driver den offentlige sektor og de ansattes faglighed i valgkampintervaller frem for langsigtede og udviklende planer.

Det burde skribe til himlen, at det er torskedumt ikke at investere i faglighed, i uddannelse, i efteruddannelse, i attraktivt arbejdsmiljø og i mulig lønudvikling.

Eller at det er en ond spiral, at 11.400 politifolk skubber en million timer foran sig i overarbejde, og i øvrigt ikke har tid til efteruddannelse. Læsset vælter hele tiden, fordi verden udvikler sig, men fagligheden får ikke samme mulighed. Og slet ikke med alt for få timer og politifolk til det egentlige arbejde.

Men det er det, der er sket.

Vi har brug for en ny start – eller genstart – i den del af den offentlige sektor, som tager sig af tryk, omsorg, sundhed og uddannelse.

Derfor er de kommende måneder, måske endda år, de egentlige og vigtige. For vi har en forpligtelse til at holde politikerne og samfundet fast på den forståelse, som opstod under valgkampen, og som alle købte ind på, nemlig at den er riv-rav-ruskende gal, fordi man i årevis har tromlet det egentlige og

nægtet at investere i fagligheden.

Det er ”de kolde hænder”, som driver, udvikler, administrerer og styrer – ud fra principper om at indfri målkrav, dokumentationskrav og i øvrigt selv holde ryggen fri.

Og der er stadig flere af dem, og de sluger en stadig større del af løn- og driftsmidler.

Slet og ret er det en mistillids erklæring til de ansatte, som faktisk laver arbejdet.

Derfor er det også en ekstraordinær mistillids erklæring, når politikerne kun vil belønne enkelte faggrupper med akut-løn pakker og efterlader alle de øvrige, der er lige så pressede, endnu mere desillusionerede.

Alle skal belønnes. Men de skal især belønnes med tillid, nyt fokus på faglighed, mindre tåbelig styring og reelle investeringer i arbejdsmiljø – vel at mærke langsigtede investeringer.

Kan politikerne levere den vare?

Det er det virkelig interessante og afgørende i de kommende mange måneder. For ellers bliver næste valgkamp endnu mere akutpakke-fokuseret.

Politiet skal tilbage til borgerne. Vi skal beskæftige os med det egentlige. Vi skal ud af den tåbelige styringsform, hvor tal og målkrav kan smadre fornuften, arbejdsmiljø og den virkelige indsats. Hvilket fremgår med tragisk tydelighed i den her udgave af fagbladet. Nemlig reportagen fra Østjyllands Politi, hvor talkrav fra Rigsadvokaten er vigtigere end faglige prioriteringer eller at hjælpe borgerne. Det er absurd, og det ødelægger, og så er det også mistillidsstyring.

Og Østjylland er blot en af flere ramte politikredse.

Jeg har stor beundring for de politifolk i Østjylland, som har valgt at stå frem. Vi har brug for endnu flere, som trækker sløret væk fra den absurde styring, udvikling og drift, der trækker mod bunden.

Vi har brug for ærlighed. Vi skal sammen passe på og udvikle politiet.

Vi har brug for en NY OG BEDRE START MED FOKUS PÅ FAGLIGHED. ■

GIV POLITIET TILBAGE TIL BORGERNE!

Politiet kan meget vel blive næste faggruppe, der får behov for politiske akutupakker, hvis man ikke snart finder de langsigtede løsninger frem.

Politiforsker Adam Diderichsen har skrevet en bog, hvor han efterlyser et samfundspoliti frem for et politisk/statsligt politi.

– Man kan også spørge, hvem det egentlig er, politiet skal være loyale overfor? I dag ser vi ofte en lodret loyalitet fra politiets øverste ledelse op til Justitsministeriet og Folketinget. Men i et demokrati bør det i sidste ende være borgerne, man skal være loyale overfor og give et retvisende billede af tingenes tilstand, så de kan være med til at beslutte politiets indsatser, siger han.

24

VALGKAMP:

10 veje til et bedre politi

- 1) Et ærligt billede af politiets vilkår.
- 2) Behov for langsigtede planer og løsninger.
- 3) Drop detailstyringen.
- 4) Løft politiuddannelsen.
- 5) Politiet skal have råderum til efteruddannelse og kompetenceudvikling.
- 6) 15.000 politifolk i år 2032.
- 7) Mere attraktiv løn og honorering.
- 8) Mere fokus på trivsel og arbejdsmiljø giver bedre mulighed for rekruttering.
- 9) Fokus på sundhed og trivsel i politiet og på offentlige arbejdspladser.
- 10) Mere frihed til ledelse og faglig udvikling.

Indhold

- 6 Politiet satte faglighed og fælles lønløft på dagsordenen
- 11 Enighed om flere politifolk, mere efteruddannelse og langsigtede planer
- 13 Hvorfor skal politiet game og være på TikTok?
- 14 Dansk politi er presset af økosager
- 15 **Bunkeafvikling:** Jeg møder kolleger med tomme blikke og tårer i øjnene
- 18 **Efterforsker:** Føles som at stå på en klippeafgrund med hovedet ud over kanten
- 20 **Et hårdt presset beredskab:** Det er skuffende ikke at kunne give et ærligt svar til borgerne
- 22 Nærpolitiarbejdet er blevet til skrivebordsarbejde
- 23 Kort Nyt Bøger
- 24 **Politiforsker:** Giv politiet tilbage til borgerne!
- 30 Jeg er også Camilla, der går til afrohalldans og rejser til Tanzania to gange om året
- 38 Vi trænger til et opgør med kulturen, hvor politifolk ikke står frem
- 43 Kort Nyt
- 44 **Politihistorie:** Holsteinsgadesagen
- 58 Debat

VALGKAMP:

POLITIET SATTE FAGLIGHED OG FÆLLES LØNLØFT PÅ DAGSORDENEN

Det blev et tryghedsvalg. Men tryghed med fokus på sundhed og velfærd. Nedenunder akut krise i sundhedsvæsenet og lønløfter til udvalgte, stod det nemlig klart, at kernefagligheden i det meste af den offentlige sektor er nødlidende. Årsagerne er rekrutteringsudfordringer, et presset arbejdsmiljø og år med dårlig og fejlagtig styring. Det gælder også i politiet, hvor Politiforbundet anviste 10 veje til et bedre politi. Forbundsformand Heino Kegel tror og håber, at valgkampen plantede vigtige frø, som kan vokse sig til gode, langsigtede og faglige løsninger på den længere bane.

- Det er mange års svigt, som skal rettes op, og det kan ikke ordnes akut. Men det kan løses gennem langsigtede investeringer i faglighed og løn til kernefagligheden, siger han.

TEKST NICOLAI SCHARLING

Der var ikke mange, som bemærkede det. Den 20. oktober, små tre uger inde i valgkampen, sendte Socialdemokratiet og justitsminister Mattias Tesfaye et tryghedsudspil ind i valgkampen, som blandt andet indebærer, at politiet udvides med 1.000 politifolk frem mod 2030.

Normalt ville det sikkert have affødt debat og bred mediedækning.

Men der har intet normalt været ved valgkampen 2022.

Socialdemokratiets tryghedsudspil nåede lige at lette, inden det – ligesom alt andet – forsvandt under en rivende tsunami af lønløfter til udvalgte offentligt ansatte og rædselshistorier fra patienter, som selv må skubbe deres tarme på plads, mens de venter på udskudte operationer, eller ældre på plejehjem, som

bliver overladt til sig selv.

Følelser og svigt har fyldt valgkampen, og det har næsten hele vejen handlet om konsekvenserne af akut sygeplejerskemangel og en generelt kuldsejlet rekruttering til alt fra pædagogstudier og sosu-uddannelse til sygeplejeskolerne.

Verden er af lave. Klimaet er stadig mere mørbanket af drivhusgasser, inflationen, tocifret el- og gasregninger og stigende boligrenter truer med jordskælv under de fleste budgetkonti, gæld er ikke længere gratis, der er krig, atomtrusler, og Kina og Vesten trækker fronterne op til en ny kold krig.

Under finanskrisen eksploderede en boligboble. Små 10 år tidligere en it-boble.

I efteråret 2022 påpegede flere eksperter, at vi har en alting-boble. Lige nu ulmer det som en vulkan

før muligt udbrud. Måske først et par år med tyk, sort røgfane. Måske kommer der et kolossalt brag.

Og skal man tro valgkampen 2022, så har vi også en velfærds-boble som er ved at briste – tilsyneladende med mangel på alt andet end målkrav, konsulenter, administratorer, politisk styring og kommunikationsfolk.

Intet under, at statsminister Mette Frederiksen den 5. oktober udskrev valget 2022 som et ”tryghedsvalg”.

Det er mildt sagt en utryg verden – så utryg – at vi stort set har glemt at være corona-angste.

Den nære tryghed i centrum

Uanset valgets udfald er såvel Mette Frederiksens socialdemokrater, som de øvrige 13 partier, nok blevet overraskede over forløbet.

Før det blev ganske vist et tryg-

hedsvælg, men uden at den utrygge verden spillede en rolle.

I stedet blev det den nære tryghed, der var i fokus.

Den offentlige velfærdstryghed.

De offentligt ansatte havde fået nok, oven på adskillige år med målstyring, effektivisering, stadig flere "kolde hænder" til at spise af løn- og driftskagen og arbejdsmiljøer, som får sygeplejersker, pædagoger, lærere, politifolk, fængselsbetjente med flere til i stigende grad at sige stop, søge væk, eller unge til at tænke sig om en ekstra gang, før de søger ind på uddannelserne.

Valget 2022 handler langt hen ad vejen om kernefaglighederne i den offentlige sektor, der fik nok, sagde fra, krævede forandringer, investeringer og mere i løn.

Samt et politisk felt af partier, hen over midten, som i stigende grad smed lønløfter og opgør med den danske model ind i ringen.

Det er ikke set før.

Valgkampen 2022 ligner intet andet valg i nyere tid – det, der kommer tættest på, er nok optakten til jordskredsvalget i 1973.

Kernefaglighedens opråb

Politiet var også synlige i valgkampen. Primært gennem Politiforbundet og som noget nyt ved, at politilderne også blandede sig i debatten. For forbundsformand, Heino Kegel, tegner der sig da også et fælles billede af udmeldingerne fra Politiforbundet og andre fagforeninger som Dansk Sygeplejeråd og FOA.

- Dem, der reelt laver arbejdet i den offentlige sektor, har fået nok. Det er simpelthen de ansatte bag

”

Hvis jeg skal se noget positivt ved valgkampen, så er det, at der endelig er prikket hul på bylden og måske forståelsen af, at det er kernefagligheden, om det så er politifolk, læger eller sygeplejersker, der skal investeres i, og at det er faglig fornuft, som skal styre og udvikle velfærden.

Heino Kegel,
forbundsformand

den egentlige faglighed i den offentlige sektor, som siger nok er nok. Det sejler så meget over hele linjen, at det ikke længere kan skjules. Adskillige år, hvor drift og udvikling og effektivisering har været lagt i hænderne på folk uden fagligt kendskab, og hvor konsulenthuse, eller enorme administrative fedtlag, har skadet velfærden og udhulet den faglighed, som ellers er meningen med det hele, siger han.

Heino Kegel fortsætter:

- Hvis jeg skal se noget positivt ved valgkampen, så er det, at der endelig er prikket hul på bylden og måske forståelsen af, at det er kernefagligheden, om det så er politifolk, læger eller sygeplejersker, der skal investeres i, og at det er faglig fornuft, som skal styre og udvikle velfærden. Ellers fortsætter det bare ned ad samme bakke som de seneste år. Vi skal holde fast efter valgkampen, og det bliver måske det svære. Altså holde politikerne fast på, at der skal ske fundamentale forandringer, som handler om at planlægge langsigtet, investere i uddannelse, arbejdsmiljø, viden, kompetenceudvikling og løn hos de oprindelige kernefagligheder, og ikke i detailstyrende, overadministrerende faggrupper, som laver alt andet end dét, det drejer sig om. Vi har sådan set i årevis fjernet såvel politi som sundhedsvæsen mere og mere fra borgere, patienter og brugere og givet det til politikere og administratorer i stedet, siger han.

Gamechanger – måske

På den måde kan valgkampen 2022, ifølge forbundsformanden, være

startskuddet til en gamechanger, hvor politikerne slipper fagligheden fri og viser respekt for faglig viden, når alt fra politiindsats til sundhedsvæsen og skolevæsen skal indrettes.

- Det kan man håbe. For det er faktisk lykkedes at gøre nogle af de vigtigste, mest nødvendige, krævende og berigende jobs stadig mere uattraktive til trods for, at de er helt uundværlige. Det er tosset og dum drift og et mangeårigt svigt. Men hvis vi kan standse supertankeren fra hele tiden at kuldsejle, så kræver det også, at vi holder sammen, og at der ikke kommer et rivegilde mellem os, altså faggrupperne, som det er set under valgkampen med lønløfter til udvalgte grupper. I politiet mener vi også, at vi er mere værd og har fortjent mere i løn, mindst lige så meget som sygeplejerskerne. Men det interne fjerner fokus fra den virkeligt store udfordring, som handler om dårlig drift, manglende timer, detaljestyling, nedprioriteret faglighed, uddannelse og meget mere, og så vinder vi ikke noget. Så taber vi alle, fastslår Heino Kegel.

10 veje til et bedre politi

Politiforbundet og politiet har været en aktiv del af valgkampen.

På selve dagen for valgets udskrivelse fremlagde Politiforbundet 10 veje til et bedre, fremtidigt politi.

De 10 overskrifter lyder sådan her:

- 1) Et ærligt billede af politiets vilkår.
- 2) Behov for langsigtede planer og løsninger.
- 3) Drop detaljereguleringen.
- 4) Løft politiuddannelsen.
- 5) Politiet skal have råderum til

efteruddannelse og kompetenceudvikling.

6) 15.000 politifolk i år 2032.

7) Mere attraktiv løn og honorering.

8) Mere fokus på trivsel og arbejdsmiljø giver bedre mulighed for rekruttering.

9) Fokus på sundhed og trivsel i politiet og på offentlige arbejdspladser.

10) Mere frihed til ledelse og faglig udvikling.

Sandfærdigt billede mangler fra toppen

De 10 veje blev fuldt op af en pressemeddelelse/kommentar, hvor forbundsformanden Heino Kegel blandt andet fastslår at:

- Vi SKAL diskutere kvalitet. Vi skal have politikerne til at forstå, at kvalitet er et vigtigt mål. Og kvalitet kommer af faglighed. Faglighed kan altså betale sig. Det skal være attraktivt at bruge faglighed som et mål, og det burde også blive belønnet. Sådan taler vi desværre bare aldrig om den offentlige sektor. Som et sted, hvor vi skal investere i kvalitet og faglighed, og derfor går det, som det går. Vi laver politiske snuptagsløsninger og drypvise handlinger, men arbejder slet ikke problemorienteret og ud fra de faglige bedste løsninger. Det lyder vanvittigt, men det er faktisk virkeligheden på mange områder, sagde forbundsformanden.

Han efterlyste samtidig et ærligt billede af politiets vilkår:

- Problemet er, at systemet er indrettet således, at politikerne ikke rigtigt bliver forholds, hvor grelt det står til, eller hvor forkert styringen

”

Systemet er indrettet således, at politikerne ikke rigtigt bliver forholds, hvor grelt det står til, eller hvor forkert styringen er. De får simpelthen ikke et sandfærdigt billede af virkeligheden. Meget af det, vi gør, er i virkeligheden pseudo-arbejde og uden faglig fornuft.

Heino Kegel,
forbundsformand

”

Hvis vi kan standse supertankeren fra hele tiden at kuldsejle, så kræver det også, at vi holder sammen, og at der ikke kommer et rivegilde mellem os, altså faggrupperne, som det er set under valgkampen med lønløfter til udvalgte grupper. I politiet mener vi også, at vi er mere værd og har fortjent mere i løn, mindst lige så meget som sygeplejerskerne.

Heino Kegel,
forbundsformand

er. De får simpelthen ikke et sandfærdigt billede af virkeligheden. Meget af det, vi gør, er i virkeligheden pseudo-arbejde og uden faglig fornuft, og politikerne får det åbenbart ikke at vide gennem de kæder af ledelser og ministerielle chefer, som burde oplyse dem om det.

Politiforbundet og politiet var også til debat i valgkampen. Såvel omkring fejlagtig drift som omkring lønudspil til udvalgte grupper.

Her advarede Politiforbundet mod, at politikerne leger med ilden, og at det ikke er rigtigt at tilgodese enkelte grupper i jagten på stemmer, når det er hele kernefagligheden, der er klemt, og alle de ansatte, som tager sig af borgerne og trygheden, der er pressede.

I såvel TV-Avisen, radio, interviews i de store aviser, en kronik i Jyllands-Posten og i TV2 News stod forbundsformand Heino Kegel fast på, at lønløft også skal ramme politiet, og at det ikke må fjerne fokus fra forkert drift, manglende investeringer, manglende timer og manglende muligheder for uddannelse.

- Vi har i virkeligheden brug for en slags genstart og genrejsning af politiet, sikkert også andre steder i den offentlige sektor, hvor fagligheden og borgerne er i centrum, fastslog han.

Politiledere: Vi er bekymrede

Også politilederne blandede sig som noget nyt i den offentlige debat. Under overskriften: "Et politi i ubalance – og med usund sagsophobning" skrev formanden for landets 950 politiledere, Heine Hansen,

blandt andet i et debatindlæg, at:

"Vi plejer ikke at melde drastisk ud, men det er efterhånden drastiske tider i dansk politi. Politiledereforeningen er nemlig dybt bekymret for, at dansk politi i det daglige har fået så mange "skal-opgaver", som vi bliver målt på, at de stedlige ledelser reelt ikke har andre muligheder end at neddrose på dét, der for få år siden blev betegnet som vitale, ufravigelige kerneopgaver".

Optimist på den lange bane

Om det går, som forbundsformand Heino Kegel håber, vil de kommende uger vise, når regeringsgrundlag skal på plads, og i de kommende år, hvor såvel politiforlig som OK24 skal forhandles.

- Jeg er optimist og håber da, at der er blevet plantet rigtige og brugbare spirer i forbindelse med valgkampen, om der så vokser noget bedre frem, når politikerne skal tage ansvar og arbejdstøjet på, i stedet for at luften fylde løfter, må vi se på og kæmpe for. Men jeg håber, det er svært at sidde vores budskaber overhørig. Jeg tror, der bliver gode forandringer på den lange bane. Og hvis vi samtidig får bugt med det skønmaleri omkring politiets vilkår, som åbenbart tilflyder politikerne fra øverste embedsniveau, så er vi da nået noget ad vejen, fastslår han.

■

POLITISKE PARTIER I VALGKAMPEN:

ENIGHED OM FLERE POLITIFOLK, MERE EFTERUDDANNELSE OG LANGSIGTEDE PLANER

Syv af de opstillede partier til Folketingsvalget har besvaret en række spørgsmål fra fagbladet **DANSK POLITI** omkring deres holdning til **politiet og politifagligheden**. Partierne er enige om, at der er brug for flere politifolk, bedre mulighed for efteruddannelse, og at det er en god ide med en langsigtet plan for politiet frem for korte politiforlig. Der var mindre enighed om, hvorvidt der skal være løn under hele uddannelsen, om bacheloruddannelsen skal genindføres, og hvilke udfordringer der er mest presserende i politiet lige nu.

TEKST KARINA BJØRNHOLDT

Den 5. oktober, da folketingsvalget blev udskrevet, sendte DANSK POLITI en mail med en række spørgsmål ud til alle opstillede partier.

Vi spurgte om deres holdninger til en række emner inden for politiets verden – herunder om de mener, at politiuddannelsen igen skal være en bacheloruddannelse, om der skal være løn under hele uddannelsen, om de ønsker at udvide politistyrken, hvordan de ser på detaljestyling af politiet, outsourcing af politiopgaver og en mere langsigtet plan for politiet?

De partier, der har taget sig tid til at svare, er: Venstre, De Konservative, SF, Danmarksdemokraterne, Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Kristendemokraterne.

Flere politifolk: "Der mangler ganske enkelt hænder"

Der lyder et ja over hele linjen fra de syv medvirkende partier til spørgsmålet om, hvorvidt politistyrken skal udvides. Det er da også allerede besluttet i det seneste politiforlig at øge den med 450 politifolk i årene 2020-2023, men partierne er også villige til at se på en yderligere udvidelse fremadrettet.

"Danmarksdemokraterne vil meget gerne øge politistyrken yderligere, hvis vi kan finde finansieringen til det", skriver partiet, mens Venstre lover "løbende at arbejde for, at der bliver afsat de nødvendige midler til flere betjente", og De Konservative mener, at "der mangler ganske enkelt hænder til at varetage både de specialiserede opgaver og den borgernære kontakt." Enhedslisten forudsætter dog, at en udvidelse af politistyrken "skal medføre en styrkelse af underprioriterede områder og ikke bare gå til symbolpolitiske tiltag".

Det skal dog tilføjes, at selvom Socialdemokratiet ikke besvarede

henvendelsen fra DANSK POLITI, så har partiet og justitsminister Mattias Tesfaye i forbindelse med valgkampen fremlagt en tryghedspakke, hvor politistyrken udvides med 1.000 politifolk frem mod 2030.

Åbne over for en forlænget uddannelse

På spørgsmålet om, hvorvidt partierne vil arbejde for, at politiets basisuddannelse forlænges, eller måske igen skal være en bacheloruddannelse, er svarene mere blandede.

SF, Kristendemokraterne og Enhedslisten svarer ja, mens Dansk Folkeparti, Danmarksdemokraterne, Venstre og De Konservative forholder sig åbne over for idéen, men vil først have evalueret den nuværende basisuddannelse på 2,4 år for at kunne forholde sig til, hvilke fordele og ulemper en omlægningen af uddannelsen har medført.

Løn under uddannelse?

Politiet er for første gang i nyere tid ramt af problemer med rekrutteringen. Derfor har blandt andre Politiforbundet forslået løn i forbindelse med uddannelsen. Om politistuderende i fremtiden kan se frem til løn under hele uddannelsen, i stedet for SU på skoleopholdene, bliver nok et "måske".

I hvert fald tager de fleste af de syv partier det forbehold, at der dels skal kunne findes finansiering til det, og at det dels skal have en dokumenteret effekt på rekrutteringsudfordringerne i politiet.

Ud på gaden

Partierne blev også spurgt om, hvorvidt de vil arbejde for et (endnu) mere borgernært og forebyggende politi? De overordnede svar er ja, og Dansk Folkeparti tilkendegiver, at de ønsker langt flere nærpolitistationer end det allerede aftalte.

"Vi synes, det er vigtigt med lokalpoliti, især i de udsatte områder, da det vil give en bedre borgerkontakt, især hvis det er de samme betjente, som befolkningen møder, og ikke en ny hver gang", lyder svaret fra Enhedslisten.

Venstre ønsker også et borgernært og forebyggende politi, men understreger: "det er ikke borgernærhed at binde dygtige politifolk til en bestemt bygning i en bestemt by i længere tid. Vi skal have vores dygtige betjente ud på gaden, hvor de kan gøre en forskel."

De største udfordringer lige nu

På spørgsmålet om hvilke udfordringer, de mener, er de mest påtrængende for dansk politi i øjeblikket, adskiller svarene sig lidt, men fællesnævneren er, at politiet mangler hænder i forhold til mængden af opgaver samt et kompetenceløft til at løse de mere komplicerede af slagsen.

De Konservative svarer at: "Det kræver en kombination af at ansætte flere faggrupper og efteruddanne politifolk", mens Enhedslisten påpeger, at "det er vigtigt, at der afsættes ressourcer og uddannes flere til at varetage de her ofte meget komplicerede sager. Vi ønsker en generel styrkelse af politiuddannelsen, så det bliver en bachelor."

SF efterlyser fokus på rekruttering, fastholdelse og faglighed, samt at der investeres langsigtet i god politifaglighed, og Kristendemokraterne advarer mod, at politiressourcerne bruges for meget til symbolpolitik: "for eksempel til grænsekontrol eller til at implementere lovgivning, der udspringer af symbolpoliti frem for faktiske problemer."

Du kan læse de enkelte partiers fulde svar på de stillede spørgsmål på dansk-politi.dk. ■

POP fortæller

Politiets Online Patrulje er til stede på sociale medier og gamingsites, hvor de indgår i dialog med borgerne, særligt børn og unge. Borgerne kan skrive til patruljen og sende tips, stille spørgsmål eller få gode råd om sikker færden online, ligesom POP kan bistå politikredsene. POP fortæller i en serie af artikler i DANSK POLITI om sit arbejde.

Hvorfor skal politiet game og være på TikTok?

Der opstod en række spørgsmål fra særligt borgere, men også internt i politiet, da det kom frem, at Politiets Online Patrulje (POP) skulle game med de unge og være til stede på TikTok.

Men svaret er helt enkelt: Forebyggelse.

TEKST POLITIETS ONLINE PATRULJE

FOTO CONNIE WESTERGARD

Samarbejde med POP

Hvordan kan politikredsene få gavn af POPs tilstedeværelse på medier som TikTok, Dicord og Instagram?

1. Kredsene kan kontakte POP, hvis de har behov for at få udbredt et budskab angående online færden.
2. Har kredsene behov for at kontakte en borger på en social platform, for eksempel Discord, kan det foregå via POPs officielle politiprofiler.
3. Hvis politikredsene har mistanke om en hændelse på et socialt medie eller gamingplatform, kan vi understøtte efterforskningen ved at søge information frem på diverse platforme.

POP er sat i værk for at styrke politiets digitale tilstedeværelse. Det blev besluttet, dels for at forebygge kriminalitet online, dels for at være til stede der, hvor borgerne – særligt børn og unge – er. Og netop for at nå den unge målgruppe var det nødvendigt at tage lidt mindre traditionelle medier for politiet i brug.

468.000 likes

Når POP fortæller om kriminelle muldyr på en humoristisk måde på sociale medier, eller online-betjentene streamer CS:GO, og flere tusind unikke seere følger med, er interaktionen høj. Spørgsmål, kommentarer, delinger og likes giver en stor rækkevidde, som er særlig på platforme som TikTok og streamingkanalen Twitch. En rækkevidde, hvor politiet når ud til tusindvis af unge mennesker i løbet af et par timer, som til sammenligning med den fysiske verden nærmest er umuligt at opnå.

Ved at være til stede på digitale platforme, som børn og unge færdes på, muliggør det en dialog med målgruppen samt udbreder forebyggende budskaber – på deres præmisser. Det gør sig for eksempel

gældende, når POP spiller Fortnite, og undervejs svarer på spørgsmål fra chatten, eller på TikTok, hvor videoernes budskab er i et kort og visuelt format. Politifaglige spørgsmål eller komplekse kriminalitetsformer bliver forklaret i øjenhøjde med målgruppen. Når politiet er til stede på platforme, hvor børn og unge er, samt kommunikerer i øjenhøjde med dem, kan det have en relationsskabende effekt.

Nemmere at kontakte politiet

Tilstedeværelsen har mange fordele. For ud over at udbrede forebyggende budskaber, skabe en relation og have en stor rækkevidde, giver det også en kanal for den unge målgruppe at kontakte politiet på.

- Det kan være en hindring for børn og unge, hvis de skal skifte platform for at komme i kontakt med politiet. Når vi er til stede på de platforme, de færdes på, gør vi det nemmere for dem at kontakte os med et tip eller en hændelse, de har været udsat for. De har måske gamet med betjentene eller set dem på TikTok, og det skaber en form for tryghed, da de har fået sat ansigt på politiet, fortæller Sisse Birkebæk, sektionsleder i POP. ■

DANSK POLITI ER PRESSET AF ØKOSAGER

Flere politikredse er i disse måneder presset af at skulle afvikle bunker af gamle sager om økonomiske kriminalitet. Politifolk flyttes fra vigtige indsatser og enheder for at hjælpe til med at reducere bunkerne. Det presser et i forvejen skrantende arbejdsmiljø. Fagbladet DANSK POLITI har besøgt Østjyllands Politi, som er blandt de hårdest ramte politikredse, når det kommer til at skulle afvikle gamle økosager i bunkevis. Politikredsen har sat et skarpt fokus på opgaven, og sådan er billedet i det meste af dansk politi i øjeblikket. Det påvirker mange politifolks arbejde. Nogle er direkte berørt, når de bliver hevet ind i særligt oprettede øko-taskforces, der skal komme til bunds i sagsbunkerne.

Andre kan mærke det, når de sidder alene tilbage på kontoret og savner sparring med deres makker og ikke har mulighed for at køre ud til nye sager, som stadig kommer væltende ind. De nye sager bliver ikke behandlet, og endnu flere sagsbunker opstår. Konsekvenserne er en dårligere betjening af borgerne og demotiverede medarbejdere, der ikke trives. Afspadseringstimer hober sig op sammen med et stigende sygefravær.

Medarbejdere og politiforeningsformanden i Østjyllands Politi fortæller i følgende artikler om, hvordan situationen påvirker dem og deres arbejdsliv.

Bunkeafvikling:

JEG MØDER KOLLEGER MED TOMME BLIKKE OG TÅRER I ØJNENE

Østjyllands Politi er blevet pålagt af Rigsadvokaten at komme til bunds i gamle økosager. Det påvirker alle politifolk i kredsen. Formand for Østjyllands Politiforening er bekymret for kollegerne og mener, at ledelsen svigter, hvis ikke de reagerer på advarsler om, at kollegerne bliver syge af arbejdspress og stress.

– Jeg er dybt bekymret og møder dagligt politifolk med tomme blikke og tårer i øjnene. Sygefraværet stiger i takt med tilgodehavende frihed. Vi har brug for, at ledelsen tager det alvorligt, lyder det fra foreningsformand Anita Frank.

TEKST OG FOTO STINE SVARRE GAARDHØJ

Det er en bekymret foreningsformand, fagbladet DANSK POLITI møder på politigården i Aarhus en onsdag formiddag i oktober. Bekymringen hos formanden kommer af, at mange politifolk i Østjyllands Politikreds er begyndt at miste arbejdsglæden og motivationen til at gå på arbejde.

– Jeg ser mange kolleger, hvor lyset i øjnene er slukket. Nogle står endda foran mig med tomme blikke og tårer i øjnene, og det er alarmerende. De er så hårdt belastet af arbejdspress og meningsløse prioriteringer – og det kan systemet ganske enkelt ikke være bekendt, lyder det fra foreningsformand Anita Frank.

Hun mener, at advarselsslamper har blinket rødt længe, uden at der er sket forandringer, eller at kollegerne er blevet stillet en holdbar løsning i sigte.

– Jeg har svært ved at se, at det skulle blive bedre i 2023, måske snarere tværtimod, lyder det dystert fra Anita Frank.

Hvor er ledelsen?

Foreningsformandens bekymringer udspringer af, at Rigsadvokaten har pålagt Østjyllands Politi at komme til bunds i gamle sager om økonomisk kriminalitet, ellers vil politikredsen blive sat under administration, lyder det fra ledelsen. Det betyder, at alt andet, der kommer ind, bliver underprioriteret, og at politikredsen i stedet skubber opgaver og overarbejdstimer foran sig for at lave økosager, som er mellem 800-1.000 dage gamle.

– Det er politisk bestemt, at politikredsen skal afvikle sagsbunker. Det giver ingen faglig fornuft, men det er åbenbart ligegyldigt. Krav fra Rigsadvokaten er åbenbart

vigtigere end opmærksomhed på kriminalitetsbilledet, fornuftig opgaveløsning og de ansattes trivsel, siger Anita Frank.

Hun fortsætter:

- Hvorfor vi er havnet i den her situation, har jeg endnu ikke kunnet fået svar på fra ledelsen. Selvom de prioriterer i opgaverne, så er problemet, at der ikke forsvinder opgaver – og kriminalitetsbilledet er det samme. Man flytter rundt på ressourcer, og det giver udfordringer andre steder. Man fodrer hunden med sin egen hale. Det er en uholdbar situation, siger Anita Frank, der længe har forsøgt at gøre ledelsen i Østjylland opmærksom på udfordringerne.

Alle afdelinger er hårdt ramt

Der er blevet oprettet en særlig øko-taskforce, som skal komme til bunds i de gamle sagsbunker. Opgaven kan umiddelbart lyde overkommelig, men det påvirker alle kolleger i Østjyllands Politi voldsomt. Alle afdelinger er hårdt ramt, direkte eller indirekte, da flere politifolk er blevet udlånt. Det presser kollegerne, og der skal løbes ekstra stærkt for de tilbageværende i eksempelvis beredskabet. Andre afdelinger er så underbemandede, at de ikke kan løse de opgaver, som dagligt kommer ind og bliver til nye bunker, fortæller Anita Frank.

- Kollegerne føler sig magtesløse over situationen, som efterhånden har varet det meste af 2022 uden udsigt til forbedringer. Frustrationen og fortvivlelsen er udbredt. Man flytter rundt på ressourcer, og det giver udfordringer andre steder. I sidste ende er det medarbejderne, der betaler prisen for dårlig styring, forklarer Anita Frank.

Hun uddyber:

- Kollegerne er glade for deres arbejde, men når opgaven ikke længere kan udføres med høj faglig kvalitet, der skæres ned på tid til kerneopgaven, og man i stedet skal løse opgaver med afvikling af gamle sagsbunker, så giver det ikke længere mening for den enkelte. Kollegerne bliver frustrerede og demotiverede, og man kan måske tale om faglig udbrændthed, lyder det fra Anita Frank.

For dårligt styret

Politiet er en politisk styret organisation, og ifølge foreningsformanden har man alt for få ressourcer til at løse opgaverne.

- Vi bliver fanget i, at det politiske fokus ofte skifter, og det betyder, at det ikke er de langsigtede løsninger, politiet styrer efter. Det kommer til at gå ud over kvalitet i arbejdet og medfører også, at der opstår nye sagsbunker på de områder, der ikke prioriteres, forklarer Anita Frank.

- Ledelsen har ikke kunnet give svar på, hvorfor sagsbunkerne er så massive på økosagerne. En mulig forklaring kan være, at der ikke har været politisk fokus på denne sagskategori samtidig med, at kompleksiteten og antallet af sager ikke står mål med ressourcer og normering, beretter Anita Frank.

Hun fortsætter:

- Paradoksalt nok, så er opfattelsen, at vi ligefrem er

Foreningsformand for Østjyllands Politi, Anita Frank, er bekymret for kollegerne i hele kredsen, som alle er berørt af et stærkt fokus på at lave gamle sager om økonomisk kriminalitet. Hun opfordrer ledelsen til at tegne et mere sandfærdigt billede af kredsen og dermed erkende, hvilke udfordringer de står med, i stedet for at lave lappeløsninger.

”
Paradoksalt nok, så er opfattelsen, at vi ligefrem er for mange politifolk i Østjyllands Politi. Det er vi ifølge RAM-modellen, som Rigspolitiet fordeler ressourcer ud fra.

Anita Frank, formand for Østjyllands Politiforening

for mange politifolk i Østjyllands Politi. Det er vi ifølge RAM-modellen, som Rigspolitiet fordeler ressourcer ud fra. Men så er det nok på tide at få justeret på RAM-modellen, så den tager højde for storbyudfordringer, sagskompleksitet, antallet af sager og befolkningstilvækst. Lige nu er situationen hovedrystende, for virkeligheden hænger ikke sammen med de ressourcer, vi har, konstaterer foreningsformanden.

Ledelsen skal tage ansvaret på sig

- Når jeg ser, hvordan lyset er slukket i øjnene hos så mange politifolk, så synes jeg, det er trist og bekymrende. Ledelsen må ikke svigte her, de skal tage situationen alvorligt og lave en langsigtet, holdbar plan for at få kollegernes trivsel og arbejdsmiljøet højnet, siger Anita Frank.

- Jeg har fuld forståelse for, at ledelsen er presset og skal levere og leve op til måltal og politiske krav, men hvad med at sætte måltal og krav på pause, indtil trivsel og arbejdsmiljø er tilbage i balance? lyder det opfordrende fra Anita Frank.

Hun opfordrer derudover ledelsen til, at de prøver at tegne et mere sandfærdigt billede af kredsen og erkender, hvilke udfordringer de står med, i stedet for at lave lappeløsninger.

- Jeg ville ønske, vi kunne finde fælles fodslag og sammen give et mere sandfærdigt billede af udfordringerne, frem for at henvise til én, i mine øjne, forældet RAM-model som en slags bortforklaring. Lad os nu fortælle omverdenen og beslutningstagerne, at tingene ikke hænger sammen, at vi mangler politifolk, og at vi skal bruge ressourcerne bedre, end vi gør i dag. Der er i den grad behov for en sundere drift og styring af dansk politi, lyder det fra Anita Frank.

Et presset beredskab

En af de afdelinger, som er hårdest ramt af arbejdspresset, er beredskabet. Her oplever de pres på antallet af vagter, mange arbejdsdage i træk og en tårnhøj weekendfrekvens. Det har en direkte afsmitning på antallet af afspadseringstimer, som også hober sig op. Det bekymrer foreningsformanden, at arbejdspresset er så højt, og hun frygter, at det kommer til at få store personlige konsekvenser for den enkelte.

- Talspersoner i beredskabet fortæller, at kollegerne føler, at de har svært ved at slå til. De er demotiverede og mister arbejdsglæden. Det eneste, der holder kollegerne oven vande, er deres sociale relationer til hinanden. Og det holder ikke i længden, frygter Anita Frank.

Sygefravær stiger

Hun påpeger også, at korttidssygefraværet er steget markant i den seneste tid, og det tolker hun som en direkte konsekvens af det pressede arbejdsmiljø. Anita Frank har hørt fra tillidsrepræsentanter, at nogle kolleger bliver nødt til at melde sig syge for at trække luft ind.

”

Lad os nu fortælle omverdenen og beslutningstagerne, at tingene ikke hænger sammen, at vi mangler politifolk, og at vi skal bruge ressourcerne bedre, end vi gør i dag. Der er i den grad behov for en sundere drift og styring af dansk politi.

Anita Frank, formand for Østjyllands Politiforening

- Hvis man fremskriver korttidssygefraværet, så vil det i udgangen af december se ud til at blive det højeste siden 2015. Belastningsgraden på den enkelte vagt, især i beredskabet, er for høj, og når kollegerne endelig har fri, så skal de forholde sig til tilkald, mails og sms'er på daglig basis med vagtomlægninger og ekstravagter, der skal besættes. De tikker også ind på kollegernes private mobiler, når de holder fri eller ferie. Kollegerne får aldrig rigtigt fri, og det er mentalt hårdt. Og det bekræfter også, at vagtplanlægningen er svær at få til at hænge sammen, konstaterer foreningsformanden.

Fremtiden ser dystert ud

Som forening har Anita Frank gjort ledelsen i Østjyllands Politi opmærksom på udfordringerne med arbejdsmiljøet gennem længere tid. Formanden er stærkt bekymret for fremtiden, da der ikke er tegn på ændringer eller at, den særlige taskforce, der er oprettet til at komme til bunds i økosagerne, bliver færdig inden for nær fremtid.

- Vi har gjort opmærksom på udfordringerne med alt for stort arbejdspresset, dårlig styring og dårlig trivsel i en lang periode, men der sker ingenting. Derfor er jeg dybt bekymret for, at det måske bliver endnu værre i 2023, og at nogle kolleger vil blive langtidssygemeldt eller helt søge ud af politiet, fordi de ikke kan holde til det mere, afslutter Anita Frank.

Læs mere på de næste sider om, hvordan politifolk i Østjyllands Politi oplever situationen med afgivelser og arbejdspresset som følge af, at alt er sat ind på at afvikle økosager.

Efterforsker:

FØLES SOM AT STÅ PÅ EN KLIPPEAFGRUND MED HOVEDET UD OVER KANTEN

I afdelingen for berigelse, som hører under efterforskning i Østjyllands Politi, burde de på papiret være 13 kolleger i alt, men i en længere periode har de kun været fire til fem efterforskere på arbejde. Politiassistent Ida Gabrielsen har været i afdelingen i fire år og sidder alene på sit kontor og savner at have en makker at sparre med. Hendes nærmeste kollega er nemlig udlånt til at lave økosager. – Det bremser mig i mit arbejde, da jeg ikke kan reagere på borgerhenvendelser. Kvaliteten i opgaveløsningen daler i takt med arbejdsglæden, og det er stærkt utilfredsstillende, lyder det fra efterforskeren.

TEKST OG FOTO STINE SVARRE GAARDHØJ

Al fokus er på økosager, og det betyder at vores tid går væk fra kerneydelsen. Jeg kan ikke køre ud på henvendelser fra borgere, da jeg mangler min makker. Det er både ekstremt utilfredsstillende, og det er da et kæmpe samfundsproblem, at vi ikke kan hjælpe borgerne. Det var ikke dét, jeg købte ind på, da jeg valgte at gå ind i politiet, forklarer 54-årige Ida Gabrielsen, som har været i Østjyllands Politi siden 1996.

Hun finder det stærkt kritisabelt, at hun ikke har mulighed for at hjælpe borgere med deres henvendelser og mener, at den faglige opgaveløsning er underprioriteret.

- Vi får anmeldelser ind om røverier for mange hundrede tusinde kroner, som nærmest sker, mens vi sidder på vores hænder. Der er ingen efterforskere, der kan køre ud til det. Det er jo helt absurd, når vi ikke kan hjælpe og gøre en forskel for borgerne, fortæller Ida.

Ida Gabrielsen arbejder i afdelingen for berigelse i Østjyllands Politi. Hun kalder det utilfredsstillende og et samfundsproblem, at man i hendes afdeling ikke kan hjælpe borgerne eller køre ud på henvendelser, som burde være en kerneydelse. Men tiden er ikke til det, da flere af hendes kolleger er udlånt til at lave økosager.

»

Vi får anmeldelser ind om røverier for mange hundrede tusinde kroner, som nærmest sker, mens vi sidder på vores hænder. Der er ingen efterforskere, der kan køre ud til det.

Ida Gabrielsen, politiassistent

Hun kan mærke, at det påvirker hendes dagligdag og tilgang til arbejdet.

- Nogle gange kan det være svært at se sig selv i spejlet og være stolt af sin politiidentitet, når man ikke er tilfreds med det, man leverer. Jeg kan godt forstå, at folk bliver vrede på politiet, når vi ikke kommer, når borgerne har brug for det, fortæller Ida Gabrielsen.

Som at stå på en klippeafgrund

Det er begyndt at gå ud over arbejdsglæden, og Ida Gabrielsen er i tvivl om, hvorvidt følelsen af at give op skyldes, at hun er fagligt udrændt, eller om situationen "blot" er absurd.

- Vi får ingenting at vide om fremtidsudsigterne. Nu er vi også begyndt at afgive folk til grænsen igen, og det frustrerer oveni alt det andet. Der er ingen tidshorisont – bedst som man tror, at det ikke kan blive værre, så bliver

det lige lidt værre. Jeg forundres gang på gang. Det føles som at stå på en klippeafgrund med hele hovedet ud over kanten. Hvornår går sandheden op for nogen? spørger Ida Gabrielsen undrende.

Fokus på mål- og resultater i stedet for på faglighed

Hun efterlyser mere fokus på fagligheden, som hun mener er røget helt i baggrunden i jagten på at komme i bund med bunkerne af økosagerne.

- Det handler ALDRIG om det gode politiarbejde – men det handler om mål og resultatstyring. Det er frustrerende, for dét handler det ikke om for os politifolk. Ligeledes føles det som om, vi afvikler vores kompetencer i stedet for at udbygge dem. De ryger i glemmebogen. Jeg savner at få noget uddannelse, og jeg føler, at vi bliver dårligere, afslutter Ida Gabrielsen. ■

Der er travlt i beredskabet i Østjyllands Politi, da de også er plaget af at afgive politifolk til andre afdelinger. De

politifolk, der er tilbage, skal løbe ekstra stærkt og tage ekstra vagter. Det er hårdt, og overarbejdstimerne tårner sig op, mens sygefraværet samtidig stiger. Folk er pressede, og kerneopgaven bliver negligeret. – Vi mister motivationen og ejerskabet til opgaverne, og jeg kan mærke stress i min krop, lyder det fra 30-årige Jakob Høgh Andreasen, politibetjent i beredskabet.

Et hårdt presset beredskab:

DET ER SKUFFENDE IKKE AT KUNNE GIVE ET ÆRLIGT SVAR TIL BORGERNE

TEKST OG FOTO STINE SVARRE GAARDHØJ

Jakob Høgh Andreasen kan godt lide sit arbejde, og han kan også godt lide at være en del af beredskabet. Men i de snart fire år, han har været fastansat, har han aldrig oplevet at have mere travlt og være så presset, som han er lige nu. En situation, som har stået på i beredskabet det meste af 2022, hvor afdelingen er plaget af at afgive kolleger til andre opgaver.

- Jeg plejede at have tid til at komme til bunds i mine sager, så jeg kunne fortælle borgeren, at deres sag er sendt videre. Men nu har jeg så travlt, at jeg sjældent når at få skrevet mine egne sager, inden jeg bliver sendt ud til noget nyt, fortæller Jakob Høgh Andreasen.

Det påvirker ham, at beredskabet er så presset, og at der konstant mangler kolleger. Han får flere vagter og er mere på arbejde end normalt, og han føler sig mere presset og stresset end nogensinde før. Det begynder efterhånden at løbe op i mange timers afspadsring, som igen er svært at finde tid til at afvikle.

- Det er skuffende ikke at kunne give et ærligt svar, når en borger ringer, og det er utilfredsstillende ikke at kunne løse sine opgaver ordentligt, fortæller Jakob Høgh Andreasen fra beredskabsafdelingen i Østjyllands Politi. Afdelingen er hårdt presset på grund af mange afgivelser til blandt andet økosager.

- Jeg havde 14 dages afspadsring på et tidspunkt, som skulle afvikles, og det betyder samtidig, at mine kolleger får ekstra travlt, når jeg er væk. Det føles, som om man lader sine kolleger i stikken, og det bryder jeg mig ikke om, forklarer Jakob.

Ramt af fysisk og moralsk stress

Men det er ikke kun fysisk stress, som Jakob mærker. Han er også ramt af såkaldt moralsk stress over for borgerne, når der ikke er tid til at følge op eller afslutte sager.

- Det påvirker mig moralsk, når jeg ikke kan yde den hjælp til en borger, som jeg burde og gerne vil. Eksempelvis var der en forurettet borger fra et færdselsuheld, som ringer til mig efter en uge og spørger, hvad der sker i hans sag. Og han ringer hver efterfølgende uge fem uger i træk. Men jeg har overhovedet ikke haft tid til at se på sagen. Det er skuffende ikke at kunne give et ærligt svar, når en borger ringer, og det er utilfredsstillende ikke at kunne løse sine opgaver ordentligt, lyder det fra Jakob Høgh Andreasen.

Han fortsætter:

- Alt for mange opgaver er brandslukning eller direkte meningsløse efter min mening, og der er aldrig tid til at køre initiativsager, fordi vi bliver sendt ud til alt muligt andet som eksempelvis vagter ved grænsen, overvågning af samtaler mellem fanger i arresthuse samt uforbeholden meget tid med at håndtere psykisk syge, fortæller Jakob.

Mister motivation og ejerskab

Ifølge Jakob Høgh Andreasen mangler der en overordnet plan for fremtiden. Han mener, at de mange afgivelser og udlån til andre afdelinger gør, at den enkelte mister følelsen af ejerskab og motivation, samt at man aldrig oparbejder en rutine og erfaring.

For Jakob er uvisheden om fremtiden ikke rar, og han mener, at den uholdbare situation i Østjyllands Politi har stået på for længe.

- Jeg glæder mig til, at sagsbehandlingen og økosagerne ikke er et tema mere. Men indtil nu er vi ikke blevet præ-senteret for en løsning, og det går desværre ud over min arbejdsglæde, afslutter Jakob Høgh Andreasen. ■

”

Nu har jeg så travlt, at jeg sjældent når at få skrevet mine egne sager, inden jeg bliver sendt ud til noget nyt.

Jakob Høgh Andreasen, politibetjent i beredskabet

→ NÆRPOLITILARBEJDET ER BLEVET TIL SKRIVEBORDSARBEJDE

Odder var blandt de byer, som fik en ny nærpølitistation som direkte følge af seneste politiforlig. Intentionen med de nye nærpølitistationer var, at politiet skulle tættere på borgerne. Men det er ikke den oplevelse, politiassistent A, fra nærpølitiet i Odder, har. - Det er politisk bestemt, at der skal være åbent i ekspeditionen 25 timer om ugen, men med meget få henvendelser om dagen har jeg paradoksalt nok aldrig været så lidt i kontakt med borgerne, som jeg er nu, fortæller nærbøtjenten.

TEKST STINE SVARRE GAARDHØJ

De 25 timers åbent om ugen gør blandt andet, at nærbøtjentene ikke kan være op-søgende, som de var i lokalområdet i Odder tidligere. De er bænket til skrivebordet i ekspeditionen. I gennemsnit får de 1,5-1,7 henvendelser om dagen.

- Det er dybt frustrerende, at vi ikke kan komme ud til borgerne, men skal sidde og vente på, at de kommer til os - hvilket de gør i begrænset omfang. Det seneste år har jeg været mere vicevært end politimand. Mit job har ændret sig markant, efter den nye nærpølitistation er åbnet, og ironisk nok har jeg aldrig været mindre ude på skoler, ungdomsklubber og hos borgerne end nu, fortæller A.

- Nærpølitilarbejdet er blevet skrivebordsarbejde på grund af den faste åbningstid i ekspeditionen, og jeg føler, jeg spilder min tid. Alt, hvad vi burde gøre i nærpølitiet med at opbygge relationer og netværk, findes ikke mere. Min jobbeskrivelse passer ikke mere, siger den åbenlyst frustrerede nærbøtjent.

Han fortsætter:

- Arbejdsglæden daler, og nogle gange bliver man nødt til gøre, hvad borgerne forventer, og ikke hvad man får besked på. Det giver goodwill og respekt, og det hjælper på arbejdsglæden at opleve, at man gør en forskel. Det er faktisk, når vi møder borgerne, at det er bedst, lyder det fra A. ■

Identiteten på A er kendt af redaktionen, men ønsket om anonymitet er imødekommet.

”
Det seneste år har jeg været mere vicevært end politimand. Mit job har ændret sig markant efter den nye nærpølitistation er åbnet, og ironisk nok har jeg aldrig været mindre ude på skoler, ungdomsklubber og hos borgerne end nu.

politiassistent A, nærpølitiet i Odder

Broderskab og benhård business

”Barbarians” er en debutroman fra Dennis Asp, der til dagligt arbejder som politibetjent. Romanen følger en ung mand ved navn Jesper, der har hele livet foran sig. Men med ét ændrer det sig, da han en aften i en kombination af fuldskab og jalousi overfalder sin ekskærestes nye fyr. Jesper idømmes et halvt års fængsel, hvilket får store konsekvenser for hans arbejds- og boligsituation, og flere af hans gamle venner tager afstand fra ham.

Jesper finder sig pludselig alene og på kanten af samfundet og finder trøst i nye venner, der dog viser sig at være medlem af rockergruppen Barbarians. Et skridt ad gangen opgiver Jesper sine værdier og standpunkter for at indordne sig klubbens normer. Broderskabet viser sig ikke kun at være kærlighed mellem brødre med benzin i blodet, men i stigende grad iskolde forretninger, og efter at være kommet i gæld til et andet medlem kommer Jesper igen i problemer.

Selvom ”Barbarians” er skønlitteratur, læner den sig kraftigt op af virkeligheden, inspireret af forfatterens oplevelser gennem politijobbet.

Barbarians

Af Dennis Asp

Forlag: Books on Demand

Efterretnings-skandalen – hvordan kom det så vidt?

Da chefen for Forsvarets Efterretningstjeneste, Lars Findsen, i december 2021 landede i Københavns Lufthavn, blev han anholdt og fængslet for landskadelig virksomhed. Det var kulminationen på en historisk efterretningsskandale, der går hele vejen til toppen af regeringen, og som også førte til sigtelsen mod tidligere forsvarsminister Claus Hjort Frederiksen.

En helt igennem usædvanlig og udansk sag, som i virkeligheden begyndte 10 år tidligere, længe før Mette Frederiksen blev statsminister. På Amager blev en af spionvæsenets it-eksperter så kritisk over for Danmarks overvågningssamarbejde med USA, at han gav sig til at optage sine samtaler med kolleger og chefer for at bevise, at stormagten spionerede mod sine allierede.

Det udløste en kæderække af begivenheder, herunder en langvarig overvågning af efterretningsfolk og journalister; blandt dem Hans Davidsen-Nielsen, der er forfatteren bag ”Spion blandt venner”.

I bogen forsøger han at levere et svar på, hvordan det kom så vidt.

Spion blandt venner

Af Hans Davidsen-Nielsen

Forlag: Gyldendal

PODCAST:

Mysteriet om cyanidmanden

Hvem var den mand, der lå død under et tyndt lag sne i den Kinesiske Pavillon i Søndermarken på Frederiksberg i 1973? Hvad var han død af? Og hvordan var han endt der, uden ID og uden mærker i tøjet?

Det undersøger dokumentar-podcasten Cyanidmanden, som er produceret af Third Ear, der har spe-

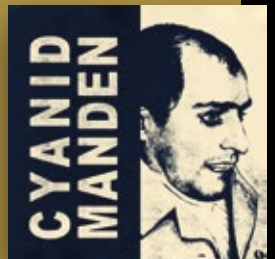
cialiseret sig i at forfølge historiske mysterier helt ned i detaljerne.

Som overskriften nok afslører, viste det sig, at manden var cyanidforgiftet, men jo mere dokumentar-podcasten får gravet sig ned i historien om cyanidmanden, desto mere mystisk bliver det.

Var det selvmord eller mord, og hvorfor blev efterforskningen så hurtigt lukket ned?

Cyanidmanden

Tilrettelagt og produceret af Third Ear

POLITIFORSKER:

GIV POLITIET TILBAGE TIL BORGERNE!

TEKST KARINA BJØRNHOLDT
FOTO JAKOB BOSERUP/KARINA BJØRNHOLDT

Politiet kan meget vel blive næste faggruppe, der får behov for politiske akutupakker, hvis man ikke snart finder de langsigtede løsninger frem. Det mener Adam Diderichsen, politiforsker og postdoc ved Institut for statskundskab på Syddansk Universitet. **I en ny bog giver han sit bud på et bedre politi i fremtiden.** Her bliver politiske dagsordener og en stærk centralistisk organisation erstattet af et langt mere decentralt og nært politi. Borgerne skal blandt andet være med til at beslutte, hvilke opgaver politiet skal løse i deres lokalområde.

→
P

olitikerne har hugget politiet, men nu skal det gives tilbage til borgerne – i demokratiets og retsstatens navn.

Det er i bund og grund budskabet i Adam Diderichsens nyeste bogudgivelse, "Samfunds-politiet".

Hér har den garvede politiforsker både hævet sig op i helikopteren og iført sig de langsigtede briller. Han taler om demokratikrise i den vestlige verden og om tillidskrise mellem stat og borgere. Han argumenterer for at vægte værdier som demokrati og retsstat højere end jagten på mest mulig effektivitet i den offentlige sektor, og at det bør være slut med at løbe efter diverse politiske dagsordener.

Umiddelbart lidt højtflyvende ord, men Adam Diderichsen skærer gerne selv sit budskab ud:

- Lidt firkantet sagt handler min bog om, at politikerne i de senere år har hugget politiet, og nu synes jeg, at vi som borgere skal kræve det tilbage! I bogen kommer jeg derfor med et bud på, hvordan vi kan udvikle dansk politi til at blive samfundets politi.

Hvad er din diagnose for dansk politi i dag?

- Vi har et centraliseret politi, der er kommet meget langt væk fra borgerne. Vi har "fjernstyrede" politifolk, der får at vide, hvordan de skal agere, og hvor de skal køre hen, fordi der er skabt nogle centralistiske vidensmiljøer i politiet, der udarbejder strategier, koncepter og actioncards, beskriver Adam Diderichsen og fortsætter:

- Vi har også et politi, der er utroligt styret af politiske dagsordener, fordi man har centraliseret beslutningsgange. Nogle dagsordener kan være fornuftige nok, andre ikke, det afhænger også af ens egne holdninger, men dagsordenerne fylder mere og mere i politiet. Derfor bliver det politikernes succeskriterier, der kommer til at bestemme, hvordan politiet skal arbejde.

Kompetencer trækkes væk fra gulvet

Politiforskeren mener dog, at det giver god mening at have en stærk, central enhed som NSK, der har stor viden i forhold til nyere kriminalitetsformer som cybercrime og økonomisk it-kriminalitet, men at der også er en bagside af medaljen:

- At centralisere viden er også med til at trække kompetencerne og beslutningskraften væk fra gulvet – fra den skarpe ende – hvor borgerne møder politiet. Bagsiden af den øgede centralisering er, at man uddanner politifolk dårligere og dårligere. Hvis politifolk bare kan "fjernstyres" med koncepter og actioncards, behøver de jo ikke at få så meget uddannelse. Jeg synes, det er den retning, vi har bevæget os i de senere år. Vi har fået et kortuddannet og centralistisk styret politi, siger Adam Diderichsen, der dog tilføjer:

- Men jeg har også behov for at pointere, at grundniveauet i dansk politi er højt i forhold til politiet i så mange andre lande, og at der stadig laves utroligt godt politiarbejde. Eksempelvis er dansk politi blevet meget dygtige inden for beredskabsområdet.

”
Bagsiden af den øgede centralisering er, at man uddanner politifolk dårligere og dårligere. Hvis politifolk bare kan "fjernstyres" med koncepter og actioncards, behøver de jo ikke at få så meget uddannelse. Jeg synes, det er den retning, vi har bevæget os i de senere år. Vi har fået et kortuddannet og centralistisk styret politi.

Adam Diderichsen, politiforsker og postdoc på Syddansk Universitet

Et uambitiøst nærpoliti

Adam Diderichsen fortæller, at hans anledning til at skrive "Samfundspolitiet" netop nu er, at der på det seneste har været talt utroligt meget om et borgernært politi. Det, synes han, er en helt rigtig dagsorden i et demokratisk samfund. Men den måde, det er blevet realiseret på fra Christiansborg, kalder han uambitiøst.

- Det er blevet et politisk spil, der er kommet til at handle om, hvilke borgmestre der skal gøres tilfredse med en nærpolitistation, og vi bruger en masse energi på at tale om, hvor længe der skal være åbent. Men oprindeligt handlede nærpoliti netop om demokrati – om at give borgerne mere indflydelse på staten. Så hvis vi nu i stedet tænkte nærhed som en måde at styrke demokratiet på, og vi gør politiet til bannerførere, så er vi tilbage til min bogs budskab om at afpolitisere politiet og give det tilbage til borgerne, forklarer Adam Diderichsen.

- For jeg er bange for, at det borgernære politiarbejde bliver ved med at tabe, indtil vi får gjort noget ved styringsstrukturen i dansk politi. Lad det være lokalt, man bestemmer, hvad politiet skal lave, tilføjer han.

Få defineret politirollen og sæt retning

Politiforskeren efterlyser en ændret politirolle, som i hans optik bør defineres af et bredt udsnit af befolkningen – og ikke bare af juridiske eksperter og fagfolk, for politiets legitimitet ligger i befolkningens tillid.

- En ændret politirolle hænger meget sammen med at have et langsigtet mål og en strategisk retning for politiet, og det mangler vi i høj grad i dag. Ligesom man har gjort i Norge, har Danmark brug for at formulere politiets rolle. Hvordan synes vi, at politiet skal fungere i samfundet, og hvordan kommer vi så derhen? Det skal være værdigrundlag for alle fremtidige tiltag og reformer af politiet, mener Adam Diderichsen og uddyber:

- For mig er der en sammenhæng mellem den måde, vi forstår demokrati på, og de krav vi som borgere stiller til statsmagten. Hvis vi er enige om, at det er vigtigt, at statsmagten er tæt på borgerne – ikke mindst for politiets vedkommende – så stiller det nogle krav til, hvordan politiet møder borgerne. Politiet skal reelt være i stand til at løse de problemer, som borgerne kommer med. Det kræver viden og store kompetencer helt ude i den skarpe ende hos den enkelte politimand/-kvinde. Derudover skal politiet organiseres på en måde, så det bliver borgernært, siger Adam Diderichsen.

Et opgør med døgnflue-dagsordener

I bogen kommer politiforskeren med tre konkrete tiltag, han mener, der skal til, hvis vi som samfund ønsker et politi, der reelt er borgernes politi frem for at være et politisk instrument, der løber efter diverse politiske dagsordener.

Tiltagene er: 1. Styrkelse af politiets vidensgrundlag og uddannelse. 2. En ny og bedre styringsmodel med lokaldemokratisk indflydelse. 3. Mere åbenhed og ærlig kommunikation fra politiet. (Læs mere på de næste sider).

- Min bog er et forsøg på at gøre op med den virkelighed, vi ser i dag, hvor politikerne maksimalt kan lægge planer frem til næste valg, oftere kortere, og hvor politiet bliver styret af nogle døgnflue-dagsordener, der kører i medierne. Hvis vi ikke får sat et mere langsigtet perspektiv på, hvor vi som samfund vil hen med dansk politi, frygter jeg samme tilstande, som vi i dag ser i sundhedsvæsenet. Det har længe stået galt til og er nu ved at brase sammen, men det er først her i valgkampen, at det tages alvorligt fra politisk side. Historien om Skat og Kriminalforsorgen er lidt den samme. Det kunne blive politiet næste gang, for det er de samme krav om effektiviseringer og en øget centralistisk styring, som politiet har været udsat for, siger Adam Diderichsen.

Find de gode lokale løsninger i små bidder

Han pointerer dog, at det ikke er endnu en stor reform, politiet har brug for, da det typisk lægger en organisation ned i flere år:

- Når vi har fundet ud af retningen for dansk politi, bør ændringer ske i små bidder. Er der noget, der viser sig ikke at fungere, kan det hurtigt laves om igen, og man kan forsøge sig ad en anden vej. Jeg kunne jo godt tænke mig, at der fremover blev færre nationale koncepter og centrale strategier, og at der kommer bedre muligheder for politifolkene til selv at finde gode lokale løsninger sammen med borgerne, lyder håbet fra Adam Diderichsen. ■

CV for Adam Diderichsen

- **Siden august 2022** ansat som postdoc ved Institut for statskundskab på Syddansk Universitet.
- **Fra 2018** og frem til sommeren 2022 har han været ansat som lektor på Københavns Professionshøjskoles Katastrofe- og risikomanageruddannelsen.
- **Før da har han** været ansat som lektor i politividenskab ved Institut for Statskundskab på Aalborg Universitets afdeling i København.
- **Igennem en længere årrække** har han desuden været ansat i Rigspolitiet. Blandt andet som chefkonsulent i Politiområdet og Koncernstyring, som chefanalytiker inden for strategisk analyse og intelligence-led policing og som fagchef på politiskolen i forbindelse med akkreditering, udvikling og implementering af professionsbacheloruddannelsen i politivirksomhed.
- **Han er desuden redaktør af og forfatter til flere publikationer om politiet** – senest "Samfundspolitiet", der udkom i dette efterår.

1.

Styrkelse af politiets vidensgrundlag og uddannelse

Baggrund:

Politiuddannelsen er i dag en kort basisuddannelse på 2,4 år. Den er ikke meritgivende i forhold til det almindelige uddannelsessystem. Uddannelsen var en kort periode en bacheloruddannelse frem til 2015, hvor den blev nedlagt, og en forkortet basisuddannelse sat i stedet, så der hurtigere kunne blive uddannet flere politibetjente. Forringelsen af uddannelsen skete med politisk lovning om markant mere efter- og videreuddannelse af politiet. Det er slet ikke blevet opfyldt, fastslår politiforskeren.

Hvorfor skal uddannelse og viden styrkes?

- Der er behov for et kvalitetsløft i politiets kompetencer, hvis politiet også skal være et problemorienteret politi og ikke "kun" et handlingsorienteret politi, der reagerer på borgernes henvendelser.

- Jeg så gerne et politi, der har mere fokus på de problemer, borgerne kommer med, og får organiseret nogle måder at tale med borgerne om, hvilke lokale problemer, de synes, politiet skal tage sig af. Det kræver så, at den enkelte politimand-/kvinde besidder kompetencerne til at kunne se mønstre, finde løsninger og gøre noget ved det lokalt.

- Udgangspunktet bør være, at problemerne kan løses tæt på borgerne. En centralt besluttet indsats er ikke nødvendigvis den rette løsning alle steder.

Hvordan skal det realiseres?

- Der skal ske en markant forbedring af politiets grunduddannelse og muligheder for efter- og videreuddannelse. Der bør ske en akkreditering af uddannelsen, så den kan integreres i det almindelige uddannelsessystem og kan bruges som afsæt for videre uddannelse.

- Efter- og videreuddannelse bør som minimum tilbydes som diplomuddannelse, der evt. kan tages som enkeltmoduler over en årrække.

- Et kvalitetsløft kræver også øget forskning i og om politiet. Det er temmelig bemærkelsesværdigt, at vi bruger ca. 13 milliarder kroner om året på politiet, uden at der findes systematisk forskning i kvaliteten, effektiviteten og konsekvenserne af politiets arbejde.

VEJEN TIL SAMFUNDETS POLITI

- I STEDET FOR STATENS OG POLITIKERNES

Politiforsker Adam Diderichsen

fremhæver tre tiltag, som han mener er nødvendige, hvis vi som samfund ønsker at bringe politiet nærmere på borgerne i demokratisk forstand, og ikke kun i form af geografi og mursten. Formålet er, at det i højere grad bliver samfundets politi og ikke bare statens/politikernes politi, som han mener, det primært er i dag.

2.

En ny og bedre styringsmodel med lokaldemokratisk indflydelse

Baggrund:

Ifølge Adam Diderichsen er det ikke længere hverken borgere eller politifagligheden, der fastlægger, hvad der skal komme ud af politiets indsatser, og hvad succeskriterierne er. Det bestemmes af centrale embedsmænd i Justitsministeriet, med hensyntagen til aktuelle politiske dagsordener, som udmøntes i måltal af forskellig art. Efter politireformen i 2007 er politiet blevet mere centralistisk opbygget, hvor politidirektører er underlagt rigspolitichefen, der igen er underlagt justitsministeren. Organiseringen har skabt et enstrengt, politisk styret politi, der pålægges diverse måltal og politiske dagsordener.

Hvorfor foreslår du en mere lokaldemokratisk styringsmodel?

- En afpolitisering af politiet vil skabe plads til borgerinddragelse og gøre borgeren til reelt centrum for politiets arbejde. Det vil samtidigt give plads til politifagligheden og begrænse politiske lederes mulighed for at bruge politiets som politisk magtmiddel.

- Borgernes demokratiske indflydelse består i høj grad i at have indflydelse på, hvilke problemer politiet bør prioritere.

Hvordan skal det ske?

- Styrk kreds- og lokalrådene og lad dem ansætte den lokale politidirektør, så vedkommende står til ansvar over for det lokale demokrati snarere end det nationale niveau.

- Lad Folketingets retsudvalg ansætte rigspolitichefen, så det understreges, at politiet er hele Danmarks politi, og at rigspolitichefen står til ansvar for hele Folketinget og ikke kun regeringen.

- I stedet for at måle politiet på kriminalitetsudviklingen, befolkningens tryghed eller andre overordnede samfundstendenser, som i bedste fald kun er løst koblet til politiets indsats, skal politiet dokumentere, at dets indsatser rent faktisk virker i forhold til de problemer, som lokalsamfundet har besluttet, at politiet skal prioritere.

3.

Markant mere åbenhed og ærlig kommunikation fra politiet

Baggrund:

Der er i dag en udpræget tendens til en større lukkethed og en mere strategisk/professionel og topstyret kommunikation fra politiets ledelse, beskriver Adam Diderichsen. Også længere nede i systemet kan den enkelte medarbejder være bekymret om, hvad vedkommende må sige i offentligheden. Det begrænser en åben dialog mellem politiet og borgerne.

Hvorfor er det vigtigt med mere åbenhed og ærlighed fra politiets side?

- Gennemsigtighed i arbejdsmetoder og koncepter, som der eksempelvis er i norsk politi, er vigtigt. Ellers er der fare for mytedannelser, eller at bestemte grupper føler sig forskelsbehandlet, og det skaber mistillid mellem politi og borgere.

- Med mere åbenhed kan forskere og eksperter også underkaste metoder og koncepter et kritisk lys med henblik på at sikre faglig kvalitet og holdbarhed. Systemisk selvtilfredshed, der lukker af for kritik, forhindrer udvikling og forbedringer.

- Man kan også spørge, hvem det egentlig er, politiet skal være loyale overfor? I dag ser vi ofte en lodret loyalitet fra politiets øverste ledelse op til Justitsministeriet og Folketinget. Men i et demokrati bør det i sidste ende være borgerne, man skal være loyale overfor og give et retvisende billede af tingenes tilstand, så de kan være med til at beslutte politiets indsatser.

Hvordan kan det ændres?

- Det er vigtigt at have en overordnet politik for, hvad der godt kan offentliggøres ud fra en overordnet ambition om, at der skal være så meget åbenhed som muligt for at sikre, at organisationen rent vanemæssigt ikke unødigt lukker sig for offentligheden.

- En mindre centralistisk styring og ansættelsesform af politidirektører er også en del af opskriften, for så bliver der formentlig mindre loyalitet over for én dagsorden. Dét, der måske ikke kan siges i én kreds, kan måske siges i en anden.

- Man skal naturligvis også sikre, at ingen medarbejdere, jævnfør offentligt ansattes ytringsfrihed, drages til ansvar for noget, de har sagt, fordi det måske er ilde hørt længere oppe i systemet.

Jeg er også Camilla, der går til **afrohalldans** og **rejser til** **Tanzania** to gange om året

TEKST CLARA NATHAN

Camilla er 29 år, politibetjent og elsker sit arbejde i politiet. I juli måned i år var hun udsendt til Rumænien med Frontex' akutpulje i forbindelse med Ukraine-krisen. Camilla fandt sin hylde i politiet efter seks sabbatår, hvor hun blandt andet har været i Afrika. Hun har altid drømt om at kombinere sin rejselyst med sit arbejde, og hendes udsendelse har givet hende blod på tanden. Hun så gerne, at flere kvinder tog af sted på missioner. - Jeg søgte først om udsendelse, da jeg vidste, at jeg var 100 procent klar til det. Jeg tror, mænd kaster sig lidt hurtigere ud i det. Det burde vi kvinder også gøre, siger hun.

Når man møder Camilla, vil de fleste måske tænke, at hun ikke umiddelbart ligner den typiske politibetjent. Hun er 1,63 høj, har stretches i ørene og armene tatoveret med symboler og citater, som har betydninger fra dele af hendes liv. Hun gestikulerer med armene, når hun fortæller, og hun klæder sig i farver. Hun

er iført et par gule badesandaler fra Baum Und Pferdgarten, som hun også har på, når hun møder på arbejde.

- Jeg får tit en kommentar med på vejen om noget af det, jeg klæder mig i. Første gang jeg havde mine gule sandaler på, var der en kollega på stationen, der sagde, at jeg lyste hele stationen op, fortæller hun og griner.

Humoren er noget af det, Camilla er allergladest for ved sin arbejdsplads:

- Jeg elsker mine kolleger. Det er virkelig gode mennesker, og jeg har det altid sjovt, når jeg er på arbejde. Jeg klæder mig fuldstændig, som jeg vil, og siger det jeg mener. Det oplever jeg også, at der er plads til.

På Camillas underarm er der blandt andet en tatovering med et citat på swahili med teksten 'pole sana', som betyder undskyld og refererer til en intern joke, som opstod i Tanzania, hvor Camilla har rejst. Hun har også tatoveret et citat fra serien Divergent, som hun så som teenager, hvor der står 'Be brave', og dødsregaliernes symbol fra Harry Potter. Den næste tatovering, hun skal have lavet, er politisymbolet med hånden og det altseende øje. En gave hun fik af sine forældre, da hun dimitterede fra Politiskolen i 2020.

Fra Svendborg til Swahili

Camilla er opvokset på Sydfyn i en lille by uden for Svendborg med sin mor, far og lillesøster. Når hun taler om sin familie, kan man svagt høre hendes fynske dialekt, når hun trækker på a'erne.

Hun har gået i gymnasiet og afholdt ikke mindre end seks sabbatår. Men hun har ikke ligget på den lade side i de år. I 2014 rejste hun med en miljøorganisation til Botswana og deltog i frivilligt arbejde. Året efter rejste hun til Tanzania og arbejdede på et børnehjem.

At skille sig ud fra mængden

Camilla søgte ind til politiet i 2015, men måtte udeblive fra den fysiske optagelsesprøve, fordi hendes knæ voldte

problemer. I 2016 blev hun værnepligtig i Varde for at se, om hendes knæ kunne klare de fysiske udfordringer.

- Min interesse for politiet og grunden til at jeg søgte værnepligt er, at jeg elsker adrenalin og at være i situationer, hvor jeg presser mig selv. Politiet har egentlig ikke været en barndomsdrøm, men politijobbet har været tiltalende, fordi arbejdsdagene er forskellige. Jeg elsker, når der ikke er to dage, der er ens. I folkeskolen var jeg hende nørden, der altid sad på biblioteket. I gymnasiet var jeg hende, der spillede fodbold, og derfor ikke var med til festerne. Jeg tog til Afrika, dengang alle tog til Asien. Jeg har nok altid skilt mig ud. Måske er det blevet en del af min identitet. Det kan godt være, at det var derfor, jeg gik den mindre oplagte vej, for mit vedkommende, ved at søge værnepligten og efterfølgende blive politibetjent, fortæller Camilla.

Sprogofficer eller politibetjent

Som værnepligtig fik hun tro på, at hun kunne klare en politiuddannelse, men hun havde samtidig en drøm om at rejse. Camilla søgte ind som sprogofficer, hvor hun både ville kunne få stillet udlængslen og tilført adrenalin. Hun blev optaget som den eneste uden en akademisk baggrund på sprogofficeruddannelsen, men også denne gang voldte hendes knæ problemer. Hun droppede uddannelsen og tog for anden gang til Tanzania i foråret 2017.

I starten af 2018 startede hun et sponsorprojekt med en veninde, hvor 15 børn i Tanzania fik mulighed for at gå i skole. Det er et projekt, som hun stadig er en del af, og derfor rejser hun to gange om året til Tanzania.

- Set udefra kan mit CV måske ligne, at jeg har sat mig et mål og opnået det uden så meget slinger i valsen. Det har jeg til dels også, men i virkeligheden har jeg været meget søgende. Jeg har været indskrevet på både læreruddannelsen og International Virksomhedskommunikation i Odense. Startskuddet for mig til at søge politiuddannelsen igen var i 2017, da jeg dumpede den fysiske prøve på sprogofficeruddannelsen. Samme dag fik min far konstateret kræft. Han spurgte, hvorfor jeg ikke bare søgte ind til politiet, som jeg havde fortalt ham, at jeg først ville, når jeg havde lært et fremmedsprog.

Fars drøm

Camillas far havde altid drømt om at være politibetjent men kunne ikke søge ind, fordi han havde en hjertefejl.

- Man kan sige, at hans kræftsygdom og tro på mine evner blandt andet var det, der gjorde, at jeg søgte ind til politiet. Mine rejser til Afrika, og oplevelsen af at stå på egne ben, havde selvfølgelig også boostet min selvtillid.

Camilla hyrede en personlig træner og var klar til de fysiske prøver ved politiet et halvt år senere. Hun var nervøs forud for politiets optagelsesforløb, men klarede først de fysiske test, samarbejdsøvelsen og til sidst den personlige samtale. Hun blev optaget på politiskolen i febru-

ar 2018 som 24-årig og har været ansat ved Københavns Vestegns Politi siden, hvor hun arbejder i beredskabet.

- Min far blev nærmest mere glad end jeg selv, da jeg kom ind. Heldigvis føler jeg mig på rette hylde i politiet. Det er uforudsigeligt og spændende hver dag, ligesom jeg drømte om. Den type afvekslende arbejde trives jeg godt med.

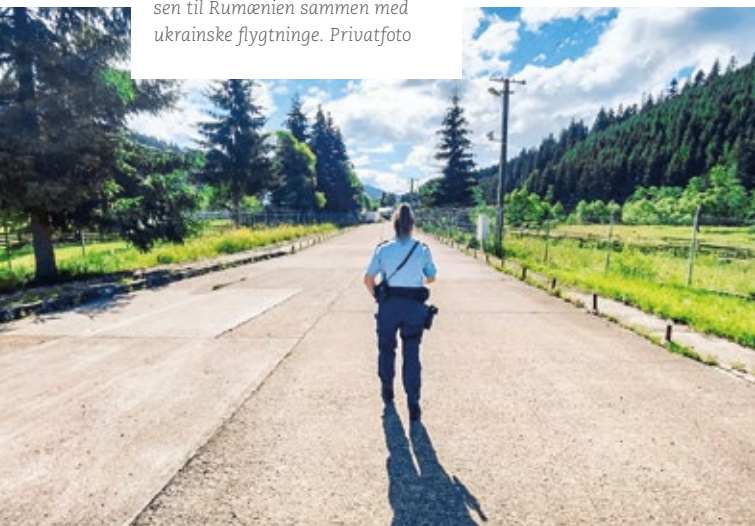
Mrs. Africa

Camilla har mange venner uden for politiet. De er alle sammen stolte af hende, men hun har nogle gange skullet forklare, hvorfor hun har valgt at blive politibetjent.

- I starten, da jeg var fastansat, var det meget identitetsbærende for mig at være betjent. Derfor havde jeg også behov for at forsvare mit erhverv, når det blev kritiseret. Nu har jeg den holdning, at der altid er nogen, der har dårlige oplevelser med politiet, og det har folk også med læger, håndværkere og alle mulige andre faggrupper. I dag har jeg ikke samme behov, fordi jeg er jo ikke politiet. Jeg er Camilla, der rejser til Afrika og går til afrohallands og alt muligt andet.

Hun fortæller, at hun både bliver kaldt mrs. Africa og hippien på sin arbejdsplads. Det syntes hun bare er hyggeligt. Hendes holdning er, at politiet bør repræsentere en bred del af befolkningen, og derfor er forskellighed blandt de politiansatte kun positivt.

Camilla var udsendt med Frontex til Brodina i Rumænien i ni uger. Hendes opgave var at foretage kørende grænsebevogtning med en fast makker mellem Rumænien og Ukraine for at sikre, at tredjelandsborgere ikke krydsede landegrænsen til Rumænien sammen med ukrainske flygtninge. Privatfoto

”

Min far blev nærmest mere glad end jeg selv, da jeg kom ind. Heldigvis føler jeg mig på rette hylde i politiet. Det er uforudsigeligt og spændende hver dag, ligesom jeg drømte om.

Camilla, 29 år, politibetjent

- Man kan sige, at man altid repræsenterer nogle værdier ved den måde, man klæder og gebærder sig på. Jeg har dog ikke behov for at hejse et eller andet mangfoldigheds- eller inklusionsflag, når jeg ytrer mig. At blive kaldt hippie og mrs. Africa er sagt med kærlighed, og jeg oplever i høj grad, at der er plads til det menneske, jeg er. Jeg er meget ligefrem og ligner på nogle punkter mere mine kolleger end mine venner, der er uden for politiet.

Når adrenalinen pumper, lever Camilla

Camillas faglige interesse er det operative i beredskabet. Det handler om arbejdsopgaverne, som er spændende og kan opfylde hendes behov for at få tilført adrenalin.

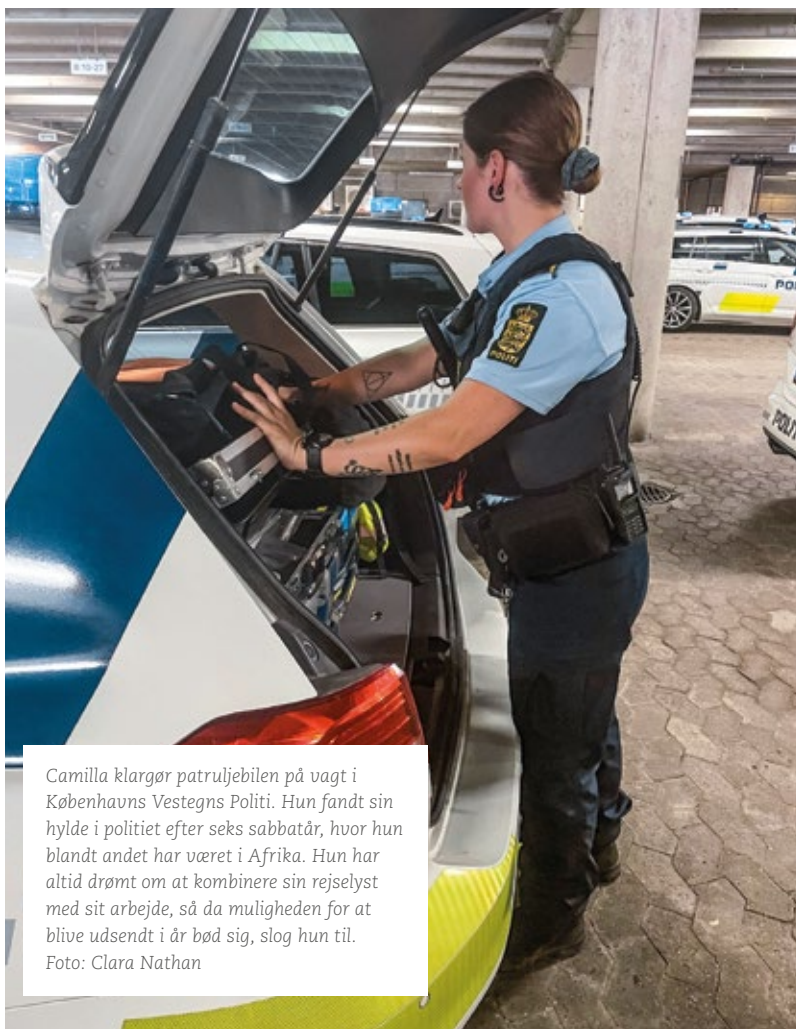
- Når jeg kører i beredskabet, kommer jeg ud og møder alle mulige folk på gaden. Jeg lever, når adrenalinen pumper, og det kan arbejdet give mig. Det kan også være ubehageligt, når jeg er på vej til noget virkelig voldsomt, men det tror jeg også er meget sundt, siger Camilla. Hun fortæller, at den seneste gang, hun havde en adrenalinudløsende oplevelse, var, da hun for nyligt blev kaldt til et voldsomt selvmord. Her kunne hun mærke adrenalinen, fordi hun ikke vidste, hvad der ventede hende. Det var faktisk et meget værre syn, der mødte hende, end hvad hun var forberedt på.

Drømmen om udsendelse

Da Camilla startede i politiet i 2018, var det allerede dengang med en drøm om at bruge uddannelsen i internationale sammenhænge. Da muligheden for at blive udsendt med Frontex' akutpulje i år bød sig, slog hun til.

- Min udlængsel handler om, at når jeg kommer ud i verden, oplever jeg at blive præsenteret for et nyt ver-

Camilla klargør patruljebilen på vagt i Københavns Vestegns Politi. Hun fandt sin hylde i politiet efter seks sabbatår, hvor hun blandt andet har været i Afrika. Hun har altid drømt om at kombinere sin rejselyst med sit arbejde, så da muligheden for at blive udsendt i år bød sig, slog hun til.
Foto: Clara Nathan

”
Man kan sige, at man altid repræsenterer nogle værdier ved den måde, man klæder og gebærder sig på. Jeg har dog ikke behov for at hejse et eller andet mangfoldigheds- eller inklusionsflag, når jeg ytrer mig.

Camilla, 29 år, politibetjent

denssyn. Det udfordrer mig på min person og min livsførelse. Derfor er det fedt, at udlængslen kan blive indfriet gennem mit arbejde.

Et nej blev til et ja

Camilla fik en positiv tilkendegivelse fra ansøgningspuljen, men blev alligevel ikke indbudt til det indledende præmissionskursus i Vejle forud for udsendelsen med Frontex. Der afholdes præmissionskurser, før aspiranterne sendes ud, hvor de blandt andet skal have en samtale med en psykolog for at sikre, at de er mentalt klar til udsendelse. Camillas afslag blev begrundet med, at der var få antal pladser, og at hun i øvrigt var for ung i tjeneste. Camilla følte, at det var en mavepuster, men hun gav ikke op. Hun kontaktede den rekrutteringsansvarlige og argumenterede for, at hun kunne honorere de krav, de stillede. Dagen efter fik hun en invitation til præmissionskurset.

Camilla deltog på kurset med tre mandlige kollegaer fra politikredsen. Af de 48 deltagende aspiranter ved præmissionskurserne var der to kvinder ud over Camilla.

Efter kurset i slutningen af maj blev Camilla godkendt af psykologen og var dermed klar til afrejse. Hun skulle tilkendegive, hvilke perioder hun kunne udsendes i, men hun fik ikke på forhånd at vide, hvor udsendelsen gik til.

En samarbejdsøvelse

Kort tid efter fik Camilla besked om, at hun skulle til Brodina i Rumænien i starten af juli. Camilla var udsendt som grænsepatruljekontrol (boarder surveillance patrole) og skulle være af sted i ni uger. Hendes opgave var at foretage kørende grænsebevogtning med en fast makker mellem Rumænien og Ukraine for at sikre, at tredjelandsborgere ikke krydsede landegrænsen til Rumænien sammen med ukrainske flygtninge, samt at understøtte indsatsen mod grænseoverskridende kriminalitet.

Camilla mødte sin makker første gang i lufthavnen.

- En del af mit arbejde består i at kunne samarbejde. Det er nødvendigt, når man skal sidde i en politibil med en kollega otte timer om dagen, og i særdeleshed når man skal sidde tolv timer om dagen i en politibil med en

person, man grundlæggende ikke kender, som vi skulle i Rumænien. Det udfordrede min rummelighed, at jeg blev sat sammen med en person, som havde en meget anden tilgang til tingene. Men der er en kæmpe værdi i at få sådan en erfaring med sig, siger Camilla.

Et lokalt møde

Camilla meldte sig til sprogundervisning, da hun var udsendt, og mødte en lokal pige i byen Radauti, hvor hun boede under sin udsendelse.

- For mig er sproget en helt naturlig indgangsvinkel til at få forståelse for et fremmed lands kultur, så jeg besluttede mig for at melde mig til sprogundervisning i min fritid. På et tidspunkt faldt jeg i snak med en receptionist på et hotel. Vi drak kaffe et par gange, mens jeg var der. Det er altid sjovt med en slags lokal indsigt, fortæller hun.

Krigens muligheder

At blive udsendt med sit arbejde var en drøm for Camilla, der gik i opfyldelse. Hun synes, det er selvudviklende og spændende at være udsendt, og hun vil ikke tøve med at søge igen, når muligheden byder sig.

- Det er rigtig fedt at møde tilbage på arbejde i kredsen og have et nyt perspektiv med sig. Det har været anderledes, end når jeg er hjemvendt fra Tanzania, fordi jeg rejste med en bunden opgave og for at udføre et arbejde, som var tilrettelagt på forhånd. Det stillede både krav til min professionalisme og udfordrede mine samarbejdsevner. Jeg har bestemt rykket mig på det område, forklarer hun.

For Camilla har forskellen på at rejse til Tanzania og med Frontex på den aktuelle mission været, at hun mere konkret oplever at "gøre en forskel", når hun er i Tanzania.

- I Rumænien hjalp vi jo i kraft af at yde mandskab, men jeg hverken forventede eller oplevede, at mit arbejde gjorde en humanitær forskel, men det har heller aldrig været formålet med denne udsendelse for mit vedkommende. Vi bakkede op om de rumænske kollegaer, men mit arbejde var jo grundlæggende at være til stede og ikke i humanitært øjemed.

Camilla forklarer, at hun oplever et dilemma forbundet med ønsket om at komme ud med Frontex igen.

- Krigen var årsagen til min tilstedeværelse i Rumænien, og jeg vil gerne udsendes igen, så jo længere krigen varer, desto længere varer muligheden for endnu en udsendelse. Det er på en måde lidt egoistisk. Jeg får mine drømme opfyldt på baggrund af krig, men i et større perspektiv vil jeg jo allerhelst have, at krigen ophører.

Flere kvinder

Hendes ønske er, at Rigspolitiet fremadrettet vil skele mere til både den unge generation og til kvinder, når de rekrutterer for Frontex. Hendes opfattelse er nemlig, at

den unge generation er mere åbne over for andre kulturer, og personligt ville hun have ønsket, at der var flere kvinder som hende, der valgte at tage af sted.

- For mig ville det helt konkret have betydet, at jeg ville have haft andre at spejle mig i. Jeg oplever, at dynamikken bliver anderledes, når begge køn er repræsenteret. Der kommer også flere holdninger og synspunkter på bordet. Det ville have været så fedt, hvis der var flere kvinder, der søgte om udsendelse, for så ville vi have siddet flere kvinder på præmissionskurset. At der kun var tre kvinder, vidner måske om, at kvinder skal være 100 procent klar, før de springer ud i nye ting. Jeg søgte først udsendelse, da jeg vidste, at jeg var helt klar. Jeg tror, at mænd kaster sig lidt hurtigere ud i det. Det burde vi kvinder også gøre, mener hun.

Camilla forklarer, at det handler om den rette indstilling, hvis man skal få noget brugbart ud af rejser og dermed også en udsendelse.

- Ligesom når jeg rejser til Afrika, har jeg oplevet, at jeg er blevet endnu bedre til at rumme andre menneskers forskelligheder. Men det kræver også, at man rejser af sted med en indstilling om at udfordres på sine synspunkter. Man kan også rejse af sted og blive bekræftet i fordomme, hvis man ikke stiller krav til sig selv.

Nye mål

Camilla har fået endnu mere blod på tanden i forhold til flere udsendelser. Foreløbig skal hun tilbage til beredskabet, hvor hun netop har søgt optagelse til reaktionspatruljen. Det følte hun sig ikke helt klar til, men fulgte sit eget råd om at springe ud i tingene, selvom man ikke er hundredemetermester – for det kan man jo blive, som hun siger. ■

”

Jeg søgte først udsendelse, da jeg vidste, at jeg var helt klar. Jeg tror, at mænd kaster sig lidt hurtigere ud i det. Det burde vi kvinder også gøre.

Camilla, 29 år, politibetjent

Frontex' rekrutteringsansvarlig:

- Flere kvinder på udsendelse ville være kærkomment

TEKST CLARA NATHAN

FOTO PRIVAT

I forbindelse med Ukraine-krisen bad Frontex Danmark om assistance fra danske politifolk, som bidrag til akutpuljen til varetagelse af opgaven "boarder surveillance". I år sender Danmark derfor 38 politifolk til Frontex' missioner i Rumænien og Slovakiet. **Af de 38 politifolk var kun tre af dem kvinder.** Rigspolitiet ser gerne, at flere kvinder kommer af sted, men af en eller anden grund appellerer udsendelse ikke i samme grad til kvinder som til mænd, ifølge Koncern HR.

Jørgen Guldborg er kriminalassistent og ansat i Rigspolitiets Koncern HR i Frontex Mission Management. Han forklarer, at man fra Rigspolitiets side gerne ser flere kvinder på udsendelsesopgaverne, men at de simpelthen ikke søger i samme grad som mændene. Det er ikke i ansættelsessammenhænge, at kvinderne bliver valgt fra.

- Jeg tænker ikke over, om det er Carstens eller Camillas ansøgning, jeg læser. Jeg kigger på anciennitet og kompetencer, fortæller Johnny Rørbo, som også er ansat i Rigspolitiets Koncern HR i Frontex Mission Management, og ligesom Jørgen Guldborg er ansvarlig for rekruttering til blandt andet akutpuljen.

Der er for eksempel krav til, at man har minimum tre års anciennitet i forhold til fastansættelse, men gerne mere.

- Det er et helhedsbillede og afhænger meget af tidligere erfaring og kompetencer, men kvinder har altid kunnet søge om at blive sendt på mission, forklarer Jørgen Guldborg og Johnny Rørbo.

Kvinder skal typisk føle sig helt sikre

Jørgens Guldborgs hypotese, om hvorfor kvinder ikke søger i samme omfang som mænd, er dels, at kvinder stadig varetager en langt større del af ansvaret for hjemmet og familien, dels at kvinder generelt skal føle sig fuldstændigt sikre på deres kompetencer til en opgave, før de søger. Hans oplevelse er nemlig, at de kvinder, der søger og sendes af sted, gør det fantastisk godt.

- Vi har netop en kvinde udsendt i en ledende position med den faste pulje, og hun gør det kanongodt. Hendes sociale kompetencer har givet et rigtig godt sammenhold i hendes enhed, fortæller han.

Han opfordrer flere kvinder til at søge Frontex' missioner, for han mener, at større diversitet i organisationer generelt fremmer produktiviteten, arbejdsmiljøet og udviklingen. Derfor ville flere kvinder i Frontex-regi også være kærkomment. ■

Om Frontex-samarbejdet

Frontex blev etableret i 2005 og fungerer som EU's grænseagentur og har til opgave at koordinere EU-landenes samarbejde om kontrollen af EU's ydre grænser.

Frontex samarbejder med Danmark, som leverer mandskab via blandt andet Rigspolitiet til operationer i EU. I 2022 besluttede man i forbindelse med krisen i Ukraine at bidrage med blandt andet 38 korttidsudsendelser fra det, man kalder akutpuljen, og som består af politiuddannede folk, der udvælges fra alle politikredse.

Om Akutpuljen

- **Danmark har** forskellige puljer, hvorfra de udsender med Frontex.
- **Kategori-3 puljen** og skibsbidraget er korttidsudsendelser med udsendelse i to måneder. Forsvaret og Udlændinge- og Integrationsministeriet bidrager også med mandskab til Frontex i disse puljer.
- **Akutpuljen** er derimod midlertidig og nedsat i forbindelse med Ukraine-krisen. Disse udsendelser er også kortvarige på ca. to måneder.
- **I år sender Danmark** politifolk til missioner i Rumænien og Slovakiet med akutpuljen til grænsebevogtningsopgaver.
- **I akutpuljen** er man udsendt som et makkerpar og ikke alene, modsat i de faste puljer.
- **I 2022 har 38 personer** været udsendt med akutpuljen, heraf var tre kvinder.
- **Man skal have minimum** tre til fire års anciennitet for at komme i betragtning til puljen, men tidligere erfaring tæller med i den samlede vurdering.
- **Der stilles krav** til ens mentale parathed, og alle skal screenes af en psykolog forinden udsendelse.
- **Man honoreres** med faste takster fra det offentlige som tillæg til ens almindelige politiløn.
- **Før man rejser**, kan man udfylde en såkaldt "Sidste vilje", ligesom ved udsendelser med Forsvaret.
- **Akutpuljens mandat** udløber 31. december 2022, og på nuværende tidspunkt er der ikke taget stilling til en eventuelt forlængelse.

Vi trænger til et opgør med kulturen, hvor politifolk ikke står frem

Efterforskeren Martin Wittrup Enggaard tog i frustration kampen op for at få indført genetisk slægtsforskning som værktøj i politiet. Ved at lave borgerforslag og blande sig i debatten lykkedes det at overbevise justitsminister og politiske partier om, at det er vejen frem. **Det betaler sig at kæmpe for fagligheden, og det er nødvendigt, at det er politifolkene med erfaringerne fra frontlinjen, som gør det, mener han.** Det kræver dog et opgør med en kultur, hvor mange frygter for konsekvenserne af at stå frem.

- Personligt forstår jeg ikke trangen til at skrive bøger om drabssager og derved profitere på de skæbner, som man har arbejdet med. Jeg vil hellere have, at vi politifolk bruger vores faglige indsigt til at fortælle, og uden at det handler om egen vinding, fortæller den 37-årige politiassistent.

TEKST NICOLAI SCHARLING

FOTO JAKOB BOSERUP

Wed hjælp af dna-register og stamtræer kan man cirkle sig ind på en gerningsperson via mulige slægtninge.

Slægtsværktøjet og brug af genetisk slægtsforskning ligger lige til

højrebenet og kan gøre en stor forskel for efterforskning og opklaring af personfarlig kriminalitet.

Det er relativt enkelt og ikke synderligt ressourcekrævende at indføre. De bruger det allerede med succes i USA og i Sverige. Alligevel kan politiets efterforskere herhjemme ikke bruge det.

Ikke endnu i hvert fald. Hvorfor?

Det spørgsmål begyndte at plage efterforsker og fagkoordinator i afdelingen for personfarlig kriminalitet i Københavns Politi, Martin Wittrup Enggaard, allerede i 2018. Han brugte lang tid på at undersøge metoderne bag og med at tale med eksperter i retsgenetik og slægtsforskning.

– Jo mere jeg lærte, desto klarere stod det for mig, at det her værktøj skal vi have. Det kan faktisk være svært for mig at se pårørende og ofre i øjnene, når der findes et værktøj, som vi relativt enkelt kan gøre brug af, og som kan hjælpe deres krav på retfærdighed og opklaring, men som vi ikke bruger, fortæller den 37-årige efterforsker.

Han gjorde først opmærksom på værktøjets mange muligheder internt i politiet, men efter et stykke tid stod det det klart, at ideen om at bruge genetisk slægtsforskning ikke ville blive indført.

– Jeg kunne mærke, at jeg blev stadig mere frustreret, næsten derud hvor det blev et valg for mig enten at kæmpe for at få værktøjet eller at tage mit arbejde op til revision, siger Martin Wittrup Enggaard.

Oprettede selv et borgerlag

Han pointerer, at han udtaler sig som privatperson og ikke som efterforsker.

Det var en af de vigtige skillelinjer, han lærte, da han besluttede sig for at tage kampen op for at få genetisk slægtsforskning indført i dansk politi.

Først via en kronik i Berlingske i foråret 2022, hvor han beskrev mulighederne i brug af værktøjet, og siden ved at sætte sig i spidsen for et borgerforslag, da han lige inden sommer erfarede, at der stadig ikke var udsigt til, at dansk politi ville implementere slægtsforskningsværktøjet.

Når et borgerforslag 50.000 underskrifter, og kan man finde et parti, som vil fremsætte forslaget, så kommer det i Folketinget.

Forslaget, om at "Dansk Politi skal kunne bruge genetisk slægtsforskning som et efterforskningsværktøj i sager om drab og grov personfarlig kriminalitet", blev stillet den 22. juni via hjemmesiden borgerforslag.dk. Det har, udover Martin, fem medstillere med erfaring fra politiet efterforskning. I skrivende stund har mere end 51.000 skrevet under på borgerforslaget.

Med hjælp fra kirkebøger

Under forslaget er der en grundig beskrivelse af værktøjet, hvordan det kan benyttes, og hvad det betyder.

Der står blandt andet:

"I Danmark har vi særligt gode forudsætninger for at bruge metoden, da vi ligesom i Sverige har detaljerede kirkebøger, der i mange tilfælde endda er

digitaliseret. I dansk politi har vi – som vi ser det – historisk set haft sager, hvor genetisk slægtsforskning kunne have sat en stopper for en gerningsperson langt tidligere."

"I dansk sammenhæng er dette værktøj lige nu strandet et sted, hvor ingen rigtig vil svare på, hvornår det kan blive en del af politiets værktøjer. Derfor har vi valgt at fremsætte dette borgerforslag."

Samt at:

"Hvis politiet har en dna-profil fra gerningspersonen, som ikke kan identificeres via politiets traditionelle dna-register, kan man med en slægtsøgning få et bud på en række slægtninge til vedkommende."

Herfra kan man så udarbejde et stamtræ med hjælp fra kirkebøger, personregistre og lignende. På et tidspunkt vil man ramme de fælles forfædre, som også vil være forfædre til gerningspersonen. Arbejdet består herefter i at udfylde stamtræet fra de fælles forfædre og frem til nutiden."

Vigtige forandringer kommer ofte nedefra

Martin Wittrup Enggaard har været i politiet i 14 år, heraf 10 år som efterforsker. Han har haft det samme udgangspunkt for at søge ind i politiet som mange andre, nemlig ønsket om at gøre en forskel og hjælpe mennesker.

Det var følelsen af at stå med en mulig gamechanger for efterforskningen, som kan gøre en forskel, og alligevel ikke kunne gøre brug af

”

Jeg kunne mærke, at jeg blev stadig mere frustreret, næsten derud hvor det blev et valg for mig enten at kæmpe for at få værktøjet eller at tage mit arbejde op til revision.

Martin Wittrup Enggaard, efterforsker

”

den, der fik ham til at gå "all in" på projektet.

- Frustrationerne var simpelthen for store. Det er ingen kritik af ledelsen eller af politiet. Men en konstatering af, at forandringer og faglig udvikling også kommer fra os i forreste linje. Mange af de store, vigtige forandringer kommer historisk set nedefra. Det er trods alt os, som har fingrene nede i arbejdet og arbejder med det helt tæt på som en del af den faglige værktøjskasse. Vi har en anden tilgang end eksempelvis en udviklingsafdeling i Rigspolitiet, siger efterforskeren.

Martin Wittrup Enggaard fortsætter:

- I politiet har vi måske en kultur, som gør, at vi ikke står frem i samme grad, som vi blandt andet ser læger og sygeplejersker gøre det med personlige erfaringer og viden. Til trods for, at vi godt må udtale os som privatpersoner, og at vi har en justitsminister, som ligefrem efterlyser, at vi gør det, fortsætter han.

- Det har også hjulpet, at jeg har mødt opbakning fra en masse kolleger. De har ikke alle sammen nødvendigvis villet stå frem, men de har støttet projektet. Jeg har da også mødt ånden af, hvorfor gør du det, det nytter alligevel ikke noget. Tænk, at du tør, fortsætter han.

Et krævende forløb

Martin Wittrup Enggaard er udmærket klar over, at en del måske er bange for konsekvenserne, og han forstår også godt frygten.

- Men når det er sagt, så ved vi faktisk ikke, om det er berettiget eller ej. Vi har en kultur, som gør, at vi måske tror, at der er noget om snakken. Det er en slags uofficiel sandhed, som mange nok bare har vedtaget uden helt at vide, om den holder. Jeg synes faktisk, at mit eksempel viser, at det kan betale sig at kæmpe for noget fagligt, forklarer han.

- Jeg har ikke fortrudt, at jeg har gjort det, også selvom det er kræ-

Personligt forstår jeg ikke trangen til at skrive bøger om drabssager og derved profitere på de skæbner, som man har arbejdet med. Det er oftest tidligere politiledere, som gør det, og jeg mener, at true crime-bølgen fylder for meget, og at indholdet alt for sjældent bidrager til faglig oplysning. Jeg tror faktisk, at mange af de bøger er en medvirkende faktor til, at aktive politifolk holder sig fra at deltage i den offentlige debat.

Martin Wittrup Enggaard, efterforsker

vende. For en del af at kæmpe for borgerforslaget har da også været utroligt mange timer på sociale medier, mange interviews, mange møder med politikere og andre. Jeg har valgt at tage debatten for at netop at aflive myter om overvågning og etiske problemer ved brug af værktøjet og forklare, hvordan vi har tænkt bekymringerne ind i borgerforslaget. Det har faktisk gjort, at stort set alle partier har sagt, at de gerne vil fremsætte forslaget, siger han.

- Jeg har lært, at jeg ikke skal sige ja til alt, men samtidig synes jeg, at jeg har mødt en meget nysgerrig og fair presse.

- Når det er sagt, så har det aldrig handlet om min person, eller om at jeg skulle have noget ud af det. Det har handlet om at stå på mål for noget, jeg synes er fagligt vigtigt og nødvendigt, fortsætter han.

Møde med ministeren

Det nytter altså noget at kæmpe for fagligheden. Det fastslår efterforskeren. Men det har også en pris.

Ikke mindst når man er far til tre mindre børn, hvoraf én er nyfødt.

- Jeg har heldigvis haft min kones opbakning hele vejen. Hun synes også, det har været vigtigt, og jeg

kunne ikke have klaret det uden hendes opbakning, siger Martin Wittrup Enggaard, der pt. er på barsel.

Belønningen for benarbejdet med borgerforslaget kom i starten af efteråret, da justitsminister Mattias Tesfaye inviterede Martin på kaffe.

- Jeg kunne faktisk ikke den eftermiddag, men han fandt plads næste morgen. Det var ret imponerende at opleve, hvordan han havde sat sig fuldstændigt ind i stoffet og borgerforslaget. Han spurgte nysgerrigt, og vi fik en lang snak. Vi skulle have mødtes en time, men det blev til to, siger efterforskeren.

Næste dag, den 8. september, sendte justitsministeriet en pressemeddelelse ud med ordlyden:

"Justitsministeren: Slægtsforskning kan blive nyt efterforskningsmiddel i politiet. På baggrund af et borgerforslag har justitsministeren bedt Rigspolitiet om at prioritere arbejdet med at undersøge muligheden for at anvende genetisk slægtsforskning i politiets efterforskning af drab og grov personfarlig kriminalitet. Samtidig har justitsministeren bedt Rigspolitiet om at sørge for, at politiet hurtigst muligt begynder at bruge slægtskabssøgning i efterforskning af relevante sager."

”

I politiet har vi måske en kultur, som gør, at vi ikke står frem i samme grad, som vi blandt andet ser læger og sygeplejersker gøre det med personlige erfaringer og viden. Til trods for, at vi godt må udtale os som privatpersoner, og at vi har en justitsminister, som ligefrem efterlyser, at vi gør det.

Martin Wittrup Enggaard, efterforsker

Et stort retfærdighedsgen

Erfaringerne fra borgerforslaget har givet Martin Wittrup Enggaard troen på, at det kan betale sig at deltage i debatten i det offentlige rum – også om politiets faglighed.

Han deltager blandt andet via profilen Retfærdighedsaktivisten på Instagram.

- Retfærdighedsaktivisten handler om, at jeg har et stærkt retfærdighedsgen, sådan har det været, siden jeg var barn, og jeg kæmper, synes jeg selv, mange vigtige kampe. Herunder eksempelvis forebyggelse af partnerdrab, hvor jeg blandt andet deltog i en aktion i forbindelse med folketingets åbning. Men igen, det er ud fra at blande mig sagligt i debatter, og uden at det handler om mig eller min person, men om min faglige viden. Og fuldstændigt inde for skiven i forhold til tavshedspligt. Det mener jeg er vigtigt, fortæller han.

- Personligt forstår jeg ikke trængen til at skrive bøger om drabssager og derved profitere på de skæbner, som man har arbejdet med. Det er

oftest tidligere politiledere, som gør det, og jeg mener, at true crime-bølgen fylder for meget, og at indholdet alt for sjældent bidrager til faglig oplysning. Jeg tror faktisk, at mange af de bøger er en medvirkende faktor til, at aktive politifolk holder sig fra at deltage i den offentlige debat.

- Jeg vil hellere have, at vi politifolk bruger vores faglige indsigt til at oplyse, uden at det handler om egen vinding. Derfor synes jeg, det er enormt vigtigt, at vores faglighed tegner debatten og skaber forandringer, siger han. ■

BORGER-FORSLAGET

På borgerforslag.dk fremsættes forslaget sådan her:

”Dansk Politi skal kunne bruge genetisk slægtsforskning som et efterforskningsværktøj i sager om drab og grov personfarlig kriminalitet, når nedenstående er opfyldt:

Politiet må kun bruge genetisk slægtsforskning med kendelse fra retten. Ved retsmødet skal følgende være opfyldt:

- Politiet skal dokumentere, at det uidentificerede dna med begrundet mistanke stammer fra gerningspersonen.
- Genetisk slægtsforskning må kun bruges i helt særlige sager. Herunder drab, voldtægt, terror og identificering af lig og jordiske rester.
- Alle andre eksisterende og tilgængelige dna-muligheder skal være udtømt.”

Genfejl gør mænd til mulige seriemordere

Det amerikanske forbunds-politi, FBI, anslår, at op mod 10 procent af alle mord begås af seriemordere, og de fleste af dem fortsætter med at dræbe, indtil de bliver fanget. Men takket være forskere fra flere videnskabelige felter er nettet begyndt at strammes om seriemorderne.

Hjerneforskere har udpeget de ingredienser, der skaber en seriemorder, og it-specialister har udviklet programmer, der vender deres gentagelsestvang imod dem og forudser, hvornår de slår til igen.

En medfødt mutation af genet MAOA, der kontrollerer mængden af tre signalstoffer i hjernen, som regulerer nervesignalernes veje og derved påvirker vores tanker og handlinger, kan sætte genet delvist ud af kraft. Det medvirker, at niveauet af de såkaldte neurotransmitter enten stiger eller falder. Hvis niveauet stiger, og personen samtidig bliver udsat for misbrug eller vanrøgt i barndommen, tidobles sandsynligheden for, at vedkommende begår grov volds kriminalitet, viser en amerikansk undersøgelse.

Flere seriemordere har vist sig at have det muterede MAOA-gen. Genet sidder på X-kromosomet, hvor mænd er mere sårbare over for gen-

fejl, og det forklarer, hvorfor over 90 procent af alle seriemordere er mænd. ■

KILDE: ILLUSTRERET VIDENSKAB

Fik du læst:

Forsker om seksuelle overgreb: **Manglende samtykke kan komme i mange afskygninger**

Det er vigtigt at få nuancerne med, når man som fagperson står med sager om seksuelle overgreb. Her skal man nemlig kunne navigere mellem påstand mod påstand, gråzoner og måske endda ubevidste fordomme. Men som ph.d. og chefkonsulent i Lev Uden Vold, Katrine Bindesbøl Holm Johansen, der står bag undersøgelsen "Mod en nuanceret forståelse af seksualiserede overgreb", pointerer:

- Jo mere fagpersoner, uanset i hvilken forbindelse de møder den forurettede, kender til og forstår de mange forskellige karakterer, som et seksuelt overgreb kan have, de processer der kan gå forud, og hvordan det føles for de forurettede at blive udsat for disse overgreb, desto mindre er risikoen for, at man møder de forurettede på en måde, der indirekte kan være med til at re-traumatisere dem. ■

Læs mere om undersøgelsen på dansk-politi.dk

England: Politifolk bukker under på stribe

Foto: JumpStory

Et rekordstort antal engelske politifolk er i øjeblikket sygemeldt med psykiske problemer.

Seneste opgørelse viste, at der er sket en stigning på 57 procent over de seneste år. Politifolkene er sygemeldt som følge af stress, depression, angst eller PTSD, skriver The Police Federation of England and Wales (PFEW).

- Efterspørgslen på politiet er eksponentielt stigende, og der forventes mere af færre. Det lægger et pres på vores politifolk, som allerede kæmper for at nå det hele. Efter et årti med nedskæringer i den offentlige sektor samler politiet op efter andre sektorer. Det er nødvendigt at tale om prioriteringer og om, hvad der forventes af vores udbrændte politifolk, fastslår Sue Honeywill, hovedbestyrelsesmedlem i PFEW. ■

HOLSTEINS- GADE- SAGEN

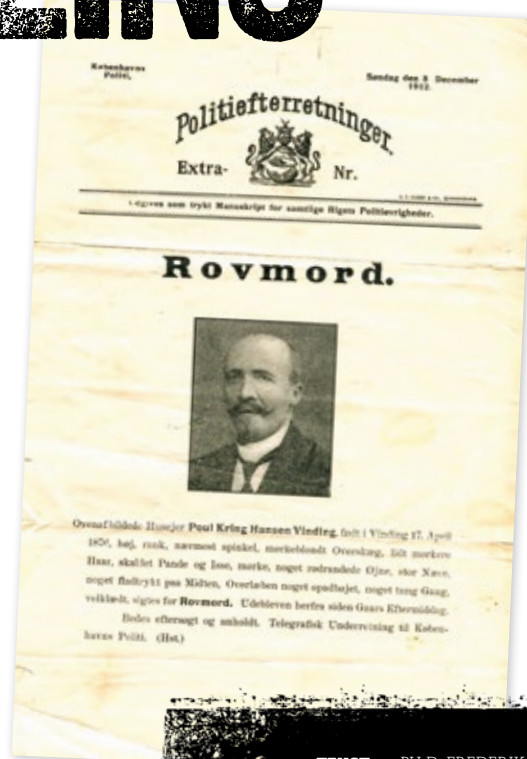

Foto af Hansen-Vinding i Politiefterretninger – fotoet medvirkede til pågribelsen af gerningsmanden.

TEKST PH.D. FREDERIK STRAND,
MUSEUMSLEDER VED POLITIMUSEET
FOTO POLITIMUSEET

Det er i december 110 år siden, at dansk politi opnåede et **afgørende gennembrud ved brugen af forbryderfotos**. Gennembruddet skyldtes drabet på blikkenslagermester Carl Kock. Drabssagen gik senere over i kriminalhistorien som Holsteinsgade-sagen.

Klokken 03.09 den 7. december 1912 kom blikkenslagermester Carl Kocks hustru, Marie, ind på politistationen i Nordre Frihavnsgade i Køben-

havn. Hendes mand var blevet myrdet på deres bopæl i Holsteinsgade. Marie Kock blev taget ind til afhøring. Hun forklarede, at hun var gået i seng ved 23-tiden. Manden havde været syg og ligget i sengen hele dagen. Midt på natten var hun vågnet ved, at der lå en person over hende. Noget blev derpå trukket ned over hovedet på hende, så hun intet kunne se. Ved siden af hende foregik der en rasende kamp, og hun hørte sin mand klage. En kort overgang var hun ved at blive kvalt, men så ebbede kampen ud, og hun kunne få sit hoved fri. Da hun løftede hovedet, så hun ryggen af en mand, der forsvandt ind i stuen. Stuen var oplyst af en lille natlampe, der ellers normalt stod i soveværelset. Efterfølgende hørte hun manden løbe ned ad trappen. Umiddelbart herefter sprang hun i tøjet og løb ned på politistationen i Nordre Frihavnsgade og anmeldte, at hendes mand var blevet myrdet og bestjålet for penge af ukendte gerningsmænd.

Unøjagtigheder

Da opdagelsespolitiet efterfølgende undersøgte bopælen, der lå oven på Carl Kocks forretning, fandt de ganske rigtigt manden liggende i soveværelset. Hans hals var skåret over, og ansigtet knust med en forhammer. Der var imidlertid flere forhold, der ikke stemte med Marie Kocks forklaring. I kakkellovnen lå en seddel, hvor der stod: "Du skal igennem Spisestuen". Og i klemme bag natbordet ved mandens seng lå et vækkeur, der viste klokken 02.05. Man formodede, at uret var gået i stå, mens kampen stod på. Men så var hustruen jo ikke umiddelbart efter drabet gået ned på stationen, som hun ellers sagde. Endvidere undrede man sig over, at Marie bar et korset, der var svært at lukke i ryggen – havde nogen hjulpet hende? Og hvordan og hvorfor havde indbrudstytterne midt i kampens hede tændt den lille natlampe? Meget tydede altså på, at hustruen havde konstrueret en lidet plausibel forklaring til lejligheden. Må-

ske havde hun været involveret i drabet og kendte gerningsmanden? Som følge af politiets mistanke sattes Marie Kock "under Anholdelse kl. 3 Eftermiddag" og afgaves til 2det Kriminalkammer til Afhøring", som det lød i rapporten.

Forbitret over mandens utroskab

Den 7. december tilstod Marie Kock efter en del benægtelse sin skyld i drabet. Hendes lidt specielle forklaring var som følger: Hendes mand havde de sidste tre år "forsømt hende" og i stedet rettet al sin opmærksomhed mod sin elskerinde, deres tidligere "Formiddagspige" på 18 år. Dette var hun blevet stærkt forbitret over og havde indledt forskellige forhold til andre mænd – herunder sin mands broder, en tidligere logerende og en Poul Hansen-Vinding. Omkring 14 dage forud for drabet på Carl Kock havde Hansen-Vinding og hun aftalt, at manden skulle myrdes. Hun havde givet Hansen-Vinding gadedørsnøglen og nærmere instruktioner, blandt andet om at hun ville lægge sin mands skarpladte pistol på køkkenbordet. Hansen-Vinding skulle udføre mordet ved hjælp af pistolen og dæmpe lyden med de dyner, der lå over offeret. Marie Kock lå nu ved siden af manden, som hun havde givet et sovemiddel, og ved tegn vinkede hun Hansen-Vinding til sig. Hansen-Vinding havde imidlertid medbragt en forhammer hjemmefra; han afstod fra at bruge pistolen og lod den ligge. Hvad der herefter skete, kunne hun ikke se, men kun høre. Hun havde forladt soveværelset, og det var altså derfor, hun formodede, at alle møblerne, inklusive hendes natbord, var blevet væltet rundt. Hun havde ikke selv undersøgt det, da hun ikke efterfølgende vovede at gå ind til den døde mand. Hun havde i øvrigt lagt den seddel frem (der senere blev fundet i kakkellovnen), idet hun ikke var sikker på, om Hansen-Vinding kunne finde vej gennem lejligheden. Døren til butikken havde de ladet stå åben, så det så ud som et indbrud. Marie Kock understregede dog under afhøringen, at Hansen-Vinding var den egentlige gerningsmand bag drabet, om end de havde indgået en aftale om at begå drabet.

Jagten på drabsmanden

Københavns opdagelsespoliti iværksatte derpå en omfattende eftersøgning af Poul Hansen-Vinding, og hans portræt blev vist i alle landets aviser samt i de såkaldte Politiefterretninger. Tre dage senere blev den eftersøgte fundet i Korsør, idet en lokal betjent mente at genkende Hansen-Vinding ud fra et fotografi trykt i Politiken. Den mistænkte havde forklædt sig som sømand og raget sit hageskæg af. Betjenten havde derfor i starten lidt vanskeligt ved at genkende Hansen-Vinding, da fotografiet i Politiken altså ikke var helt tidssvarende. Det narrede dog ikke den skarpsindige betjent. Under fangetransporten gik det dog helt galt, idet det lykkedes Hansen-Vinding at undvige.

Så var fanden ellers løs, men igen viste forbrøderfotografiet sig nyttigt; tre dage senere lykkedes det igen at lokalisere den undvegne. Lokale beboere havde genkendt den undvegne ud fra avisbilleder og pågrebet Hansen-Vinding. Han havde stjålet en robåd i det indre af Skælskør Fjord, og ved dens udløb i Storebælt stjal han en lodsbåd, satte sejl, og selvom han var ganske ukyndig med sejlads, nåede han Korsør, gik udmattet i land og blev altså pågrebet. Han var blevet genkendt af en fisker, der havde set flygtningens foto i avisen, og fiskeren bragte således Hansen-Vinding hen til den nærmeste politistation. Forbrøderfotografiet havde vist sig som et effektivt efterforskningsredskab.

"I Guds Navn, jeg er skyldig"

Den 10. december 1912 holdt dommeren i Korsør nu forhør over Hansen-Vinding, som stammede fra en velagtet proprietærfamilie og nu selv ejede flere ejendomme i hovedstaden, blandt andet den bygning hvor drabet havde fundet sted.

Vinding var bestemt ikke til sinds at tilstå noget over for den lokale dommer. Man fandt dog 2.449,89 kroner på ham, hvilket var stærkt inkriminerende, idet man mente, at pengene var stjålet fra den myrdede Kock. Hansen-Vinding fragtedes derfor videre til København, og her tilstod han samme dag med ordene: "I Guds Navn, jeg er

→ skyldig". Herefter forklarede han, at han på drabsdagen havde taget kærligt afsked med sin kone og deres barn klokken 10 om aftenen. Derpå var han taget hen til Marie Kock, hvor han havde lukket sig ind i huset og efterfølgende, ved tegn fra Marie Kock, der lå i soveværelset, resolut angreb ægte- manden.

På ikke just kristelig vis knuste Hansen-Vinding Kocks kranie med to kraftige slag fra hammeren i tindin- geregionen. Derpå stak og skar han manden flere gange i halsen med en lille lommekniv. Han gik derefter fra soveværelset ind i det tilstødende væ- relse, hvor fru Kock var gået ind under kamphandlingernes begyndelse. Den overraskede og i øvrigt tungt sovende Carl Kock havde ikke været i stand til at gøre modstand på noget tidspunkt. Efter drabet forlangte Hansen-Vin- ding 2.500 kroner fra Marie Kock. Han vidste, hendes mand havde disse penge liggende. Derpå vaskede han sig og forlod stedet.

Mere på samvittigheden

Over de næste måneder blev Han- sen-Vinding udsat for gentagne forhør, idet man formodede, at han havde mere på samvittigheden. Denne antagelse viste sig at holde stik. Først tilstod han at "have besvangret" sin kæreste i starten af 1902, hvilket førte til fosterfordrivelse i december 1902. I forbindelse med fosterfordrivelsen gav han hende arsenik for at frem- kalde aborten. Behandlingen førte dog til hendes død. Dernæst fulgte en brandsag fra Vejle. Den 31. januar 1912 nedbrændte Vejle Fjord Ulvehave Badehotel, som Vinding ejede. Han be- nægtede naturligvis ethvert kendskab til denne sag – og klarede også frisag. Under mordsagen dukkede hans tidli- gere husbestyrerinde fra badehotellet dog op og tilstod, at de sammen havde anstiftet branden.

Hertil kom flere bedragerisager, i hvilken forbindelse Hansen-Vinding blandt andet havde forfalsket sin fars underskrift. Endelig forlød det, at han havde voldtaget en pige på sin hjem- egen. Hun blev efterfølgende eftersøgt, men aldrig fundet, da hun angiveligt var emigreret til USA.

Forbryderfotografier
af Marie Kock og
P.K. Hansen-Vinding

Motivet

Bag det makabre drab i Holsteinsgade formodede anklagemyndigheden, at der fra Hansen-Vindings side primært var tale om et berigelsesmotiv. Hans noget svævende forklaringer omkring et eventuelt ægteskab med Marie Kock tog man ikke for gode varer. Hansen-Vindings egen hustru udtalte efterfølgende, at for Vinding-Hansen drejede det sig kun om "Penge, og atter Penge".

For Marie Kock var sagen lidt mere kompliceret. Hun troede givetvis ikke på muligheden for at blive gift med Hansen-Vinding, men hun udtalte dog, at hun i ham så en "Redningsmand", som kunne hjælpe hende ud af den utå- lelige situation, hendes mand ved sin utroskab havde bragt hende i.

Fra dødsdom til livsvarigt fængsel

Den 26. juli 1913 idømtes både Han- sen-Vinding og Marie Kock dødsstraf for drabet på Carl Kock. Marie Kock blev imidlertid ramt af en psykose i fængselscellen, hvorfor hun flyttedes til et sindssygehospital i Vordingborg. Her konkluderede man efter observati- on og undersøgelse lidt overraskende, at hun var "aandssvag og for tiden sindssyg". Det ændredes senere til "let- tere aandssvag og sindssyg".

Højesteret stadfæstede dog døds- straffen for begge parter, men benå- dede ligeledes efterfølgende begge til livsvarigt fængsel. Om Hansen-Vin- dings benådning hed det dog, at hans "Livsstraf ingenlunde kunne ophæves". Fængselsopholdet skulle altså gælde til hans død. Marie Kock benådedes den 26. september 1929; umiddelbart herefter blev hun indlagt på sindssygehospitalet Sankt Hans på ubestemt tid.

Holsteinsgade-sagen vakte i samtiden stor opsigt på grund af Hansen-Vin- dings spektakulære flugt, og den regnes i dag for et afgørende gennembrud for forbryderfotografiets brug i Dan- mark. Forbryderfotografiet indførtes i Danmark i 1851, men først i 1911, med identificeringen af P.K. Hansen-Vinding, forstod man, hvor effektivt fotografiet var som redskab til at identificere und- vegne forbrydere. ■

Hør mere om forbryderfotografiets gen- nembrud i podcastserien "Forbrydelsens genstande", der er udgivet i et samarbejde mellem Politimuseet og Lindhardt og Ringhof.

NYT FRA POLITIFORBUNDET

Slip fagligheden fri!

Fagligt indspark:

En værdig vej ud af ledelse

Kan der ikke findes plads i vores organisation til dygtige politiledere, der er blevet mættet af at lede i en organisation under konstante forandringer, eller som har behov for en timeout? I samtalen om at være politileder bør vi italesætte muligheden for at søge ud af personlige årsager, og derefter ind i ledelse igen. **Altså en slags orlov fra ledelse.** Det skriver formand for Politilederforeningen, Heine Hansen, i sit faglige ledelsesindspark.

TEKST HEINE HANSEN, FORMAND FOR POLITILEDERFORENINGEN

Er politiledelse en livstidsstilling? Som ansat leder i politiet er det mere reglen end undtagelsen, at lederkarrieren slutter i forbindelse med pensioneringen

– ofte med over 40 års ansættelse, hvor de sidste 25 til 30 år typisk har været i lederstillinger. Leder-dna'et er indgroet, og alternativet til den hektiske og krævende hverdag som leder forekommer ikke at være tilstede.

Derfor befinder enkelte af vores ledere sig formentlig i en situation, hvor energien, lysten og dedikationen ikke er på det niveau, de havde, da de for år tilbage gik ind i ledelse. Der holdes måske mere ud, end man vil være ved, de sidste få år inden pensionen, med den afsmitning dét "at holde ud" nødvendigvis giver på arbejdsglæden og arbejdspladsen. En position der formentlig er blevet forstærket yderligere med afskaffelsen af den pligtige pensionsalder.

Men hvorfor opsøger en politileder,

der er blevet mæt af opgaven, ikke sin ledelse og søger alternative veje?

Kan der ikke findes plads i vores organisation til dygtige ledere, der er blevet mættet af at lede i en organisation under konstante forandringer?

Politilederforeningen har i en år-række været opmærksom på, at vores organisation mangler det, man kan kalde "en værdig vej ud af ledelse." Ikke forstået sådan, at der ikke er en vej ud af ledelse, men vejen er typisk snørklet og uensartet fra leder til leder og fra kreds til kreds, og i den enkelte leders bevidsthed typisk også forbundet med en følelse af prestigetab. Og det er måske netop dette prestigetab, der er

årsagen til, at så få benytter sig af muligheden for at træde ud af ledelse.

Ind og ud og ind i ledelse

Ved politiet er lederkasketten som nævnt ofte permanent, når den først er erhvervet. Men det er jo ikke nødvendigvis kun en "senior-ting" at gå ud af ledelse. Vi arbejder i en organisation, hvor mange af os vil få egeløv på 25-årsmedaljen. Med et så langt ansættelsesforhold vil de fleste opleve, at deres livssituation ændres undervejs, og dermed ændres ønsket til arbejdslivet måske også. Derfor bør det måske også være en mulighed at træde ud af ledelse i en årrække, og så dernæst komme

”

Kan der ikke findes plads i vores organisation til dygtige ledere, der er blevet mættet af at lede i en organisation under konstante forandringer?

Heine Hansen, formand Politilederforeningen

tilbage, når livssituationen eller lysten er forandret igen. I samtalen om at være leder bør vi måske også forholde os til, om muligheden for at søge ud af personlige årsager, og derefter ind i ledelse igen, efter en kortere eller længere årrække, også skal italesættes.

Kompetencen skal udnyttes

Det forekommer helt åbenlyst, at der kan findes mange stillinger, hvor en tilbagetrådt leder kan gøre brug af de erhvervede kompetencer på første ledelsesniveau som en faglig indsigtfuld understøttelse af den tilstedeværende personaleleder. Stillinger, der vil gøre hverdagen langt mere tålelige for den enkelte personaleleder, og måske netop give personalelederen tiden og muligheden for at gå det spadestik dybere i personaleledelsen eller den faglige ledelse, der efterspørges af såvel medarbejdere som organisationen.

Presset er ikke blevet mindre

I Politilederforeningens projektrapport om politikommissærens arbejdsvilkår var oplevelsen tilbage i 2019, at der var et højt kontroltryk og høje krav til dokumentation og afrapportering blandt andet til det politiske niveau, og at dette alt sammen tog tid fra kerneopgaven i form af tilstedeværende personaleledelse. Der fulgte også her en opfordring til at understøtte personalelederen i det daglige i netop disse opgaver. Det er Politilederforeningens opfattelse, at presset på personalelederen ikke er blevet mindre på de tre år der er gået.

Projektrapporten behandlede politikommissærens arbejdsvilkår, men Politilederforeningen er også af den overbevisning, at der på de øvrige ledelsesniveauer vil være mange muligheder for at bringe de tilegnede lederkompetencer og den faglige indsigt i spil i stillinger, der ikke har ledelses- eller driftsansvar på samme niveau som de stillinger, der forlades, men alligevel stillinger som vil kunne

bidrage positivt til organisationens samlede opgaveløsning.

Hvordan kommer vi videre?

Vores organisation er speciel, idet de fleste medarbejdere er i en ansættelse, der først slutter ved pensioneringen. Derfor er det også svært at finde inspiration til, hvordan en vej ind og ud af ledelse kan etableres for de, der har ønsket eller behovet.

Ved opslag på nettet er det endog meget svært at finde materiale om emnet "at søge ud af ledelse". Det ma-

det tages individuelle hensyn, hvor der gøres op med opfattelsen af præstigetab, hvor der gøres op med opfattelsen af ledelse som en livsstilling, hvor der arbejdes med de økonomiske aspekter i at træde ud af ledelse, og hvor der arbejdes med den alternative anvendelse af lederens erhvervede kompetencer. Der er behov for, at det alt sammen smeltes sammen til en tilgængelig, accepteret og attraktiv mulighed til fordel for såvel den leder der vælger at træde ud af ledelse, som organisationen de fortsat skal virke i.

”

En løsning, hvor der blandt andet tages individuelle hensyn, hvor der gøres op med opfattelsen af præstigetab, hvor der gøres op med opfattelsen af ledelse som en livsstilling, hvor der arbejdes med de økonomiske aspekter i at træde ud af ledelse, og hvor der arbejdes med den alternative anvendelse af lederens erhvervede kompetencer.

Heine Hansen, formand Politilederforeningen

teriale, det er lykket at finde, handler mest om ledere, der er gået ned med stress, og derfor er fundet tilbage på arbejdsmarkedet ved at gå konsulentvejen i stedet, og her typisk i en anden virksomhed.

Vores organisationen har faktisk ganske fordelagtige muligheder for fastholdelse af såvel løn- som pensionsniveau, hvis man i karrierens efterår vælger at træde tilbage fra sin lederstilling. Udfordringen er blot, at de anvendes vidt forskellig fra kreds til kreds, og at muligheden sjældent bringes i spil af såvel den mætte leder som organisationen.

Vi har derfor behov for at finde en løsning, der passer ind i politiets virkelighed. En løsning, hvor der blandt an-

Politilederforeningen har sat sig for at udbrede kendskabet til de eksisterende muligheder for en retrætestilling, og samtidigt arbejde for at få smidiggjort procedurerne for anvendelsen af de aftaler, der allerede er truffet. Men Politilederforeningen finder det vigtigt, at der samtidigt arbejdes videre med tankerne om, hvordan ikke pensionsmodne kolleger imødekommes i et fremtidigt ønske om at søge ind og ud og ind i ledelse.

Det er en svær nød at knække, men Politilederforeningen fortsætter dialogen med Koncern HR, idet vi finder, at det er en af de meget vigtige emner i arbejdet med ledervilkår. ■

Politiforbundets midtvejskonference 2022:

Hvordan skal fremtidens politi se ud?

TEKST STINE SVARRE GAARDHØJ

FOTO JAKOB BOSERUP

Knap 200 tillidsfolk fra hele landet, inklusiv fra Grønland og Færøerne, var samlet til Politiforbundets midtvejskonference i Helsingør i september måned for at debattere, hvordan fremtidens politi skal se ud. For hvordan sætter vi rammerne for et politi, der flugter med udfordringerne nu og fremover, og som tager udgangspunkt i politifagligheden?

Målet med konferencen var dels at få en intern debat, dels at inspirere og komme med anbefalinger til politikerne om, hvad der er vigtigt, når det kommer til at fastholde politifagligheden, forbedre basisuddannelsen, sikre en god rekruttering og en fornuftig lønudvikling.

- Det har været særdeles givtigt at samle så meget viden og erfaring fra alle kroge af dansk politi og bruge det til at tænke fremadrettet i en politifaglig kontekst. Tak til alle deltagere, der bidrog med idéer og indspark til den videre udvikling, lyder det fra Heino Kegel, formand for Politiforbundet.

Konferencen var et miks af foredrag, faglige oplæg, netværk, diskussion i workshops samt politisk debat. Pointer og konklusioner fra dagene samles og vil blive brugt i Politiforbundets videre strategiske arbejde. Derudover var midtvejskonferencen også en markering af, at Politiforbundet kan fejre 120-års jubilæum i år. ■

Konferencen blev afholdt på Hotel Marienlyst i Helsingør, og de godt 200 deltagere repræsenterede alle politiforeninger – lige fra Grønland i nord til Sønderborg i syd. Hver forening deltog med et antal delegerede, afhængig af foreningens størrelse.

Der blev arbejdet intenst i workshops med tre hovedemner: Fremtidens politi, fremtidens politiperson og fremtidens lønudvikling. Hver gruppe fremlagde de hovedbudskaber og konklusioner, som de var kommet frem til, for de øvrige konferencedeltagere. Derudover bliver der også lavet en skriftlig opsamling.

Der blev talt, udvekslet erfaringer og netværket på kryds og tværs af politiforeninger og delegerede.

Politiforbundet opruster på arbejdsskadesområdet

Politiforbundet har pr. 1. september ansat 45-årige Annette Kjærby Hartmann som arbejdsskadekonsulent i sekretariatet.

Annette er uddannet socialrådgiver og har ligeledes en fortid i sundhedsvæsenet. Annette har ni års erfaring i arbejdet med arbejdsskadesager. Hun har tidligere været ansat i henholdsvis BUPL og FOA og har løbende opkvalificeret sig via kurser målrettet arbejdsskader og ansvar.

Annette Kjærby Hartmann beskæftiger

sig primært med følgende områder i Politiforbundets sekretariat:

- Behandling af arbejdsskadesager, herunder vurdering af afgørelser fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen og udfærdigelse af ankeskrivelser.
- Behandling af sager efter erstatningsansvarsloven i øvrigt.
- Rådgivning/vejledning af forbundets politiske ledelse, de lokale politiforeninger samt medlemmer med en arbejdsskadesag. ■

Danske politifolk til VM i Qatar

Foto:Istock

Dansk politi vil være til stede under fodbold-VM i Qatar. Der bliver sendt seks danske politifolk afsted, og deres funktion vil primært være som en slags forbindelsesofficerer mellem de danske fans og myndighederne samt det lokale politi i Qatar. De danske politifolk vil operere i dansk uniform.

- Politifolkene vil primært være der, hvor de danske fans opholder sig i og omkring fan-zonerne, når Danmark spiller kampe. De seks politifolk skal være i Qatar, så længe Danmark er med i slutrunden, fortæller Lars Wolsgaard fra Politiforbundets forhandlingsudvalg.

Det er værtslandet og UEFA, der laver aftaler med de deltagende nationer om at sende politifolk afsted for at hjælpe de lokale myndigheder primært i forbindelse med egne fans. Fodbold-VM for herre i Qatar begynder den 21. november og varer indtil den 18. december i år. ■

Det sker
hos naboerne

Ny frontfigur for det svenske politiforbund

Foto: Stefan Tell

Katharina von Sydow er valgt til ny ordførende for det svenske politiforbund, Polisförbundet.

Hun afløser Lena Nitz, der har haft posten gennem 12 år.

Katharina von Sydow har en fortid som ordførende i den svenske Region Vest siden 2016.

Hun blev uddannet politibetjent i 1990 og har en bred politimæssig erfaring fra blandt andet nærpolitiet og som efterforsker.

- Vores medlemmer har i dag en utrolig hård arbejds-situation på grund af den herskende politimangel. Polisförbundet skal være en stærk stemme for en profession, der arbejder hårdt for samfundets sikkerhed. Vores politifolk skal have – og fortjener – de bedst mulige vilkår til at udføre deres arbejde, udtaler hun. ■

Kilde: polisforbundet.se

Vil du
også have op til

15%

I fordelsrabat?

Kan vi gøre det bedre for dig?

Afsæt 10 minutter til et Forsikringstjek
- det kan betale sig...

Lad os tage en snak om dine forsikringer.

Når vi laver et Forsikringstjek, tager vi udgangspunkt i dig. Vi taler ud fra dine reelle forsikringsbehov og eksisterende forsikringer. Du vil få et godt overblik over dækninger og mulige tilvalg, og vi sikrer dig, at du opnår **Fordelsrabat**.

Vi bruger gerne *vores tid* på *dine forsikringer*, og vi bruger absolut også gerne mere end 10 minutter. Uanset hvor lang tid et Forsikringstjek kan tage, er det ganske uforpligtende - i sidste ende kan det måske endda betale sig for dig rent økonomisk.

Et Forsikringstjek foregår nemmest over telefonen, og vi ringer dig meget gerne op. Du kan sende os dine kontaktoplysninger ved at scanne denne QR-kode:

Ønsker du selv at ringe op til os, er du meget velkommen til at ringe på **66 12 94 48**.

Vi tales ved!

Fælles udmelding:

Detailstyring skader fagligheden og truer trygheden

TEKST NICOLAI SCHARLING

De tre forbundsformænd fra venstre, Bo Yde, Fængselsforbundet, Jesper K. Hansen, Centralforeningen for Stampersonel og Heino Kegel, Politiforbundet.

Foto: Julius Telmer

Vi er fundamentet under velfærden. Det er os, som garanterer samfundets tryghed, sikkerhed og stabilitet. Vi er de nødvendige og uundværlige, og derfor er vi også udstyret med magtmonopol. Vi er det uniformerede Danmark, som altid stiller op. Ofte i dramatiske og krævede situationer, og i en stadig mere kompliceret og forræet virkelighed.

Vi er stolte af vores arbejde og vores faglighed. Vi brænder for at gøre en forskel, men er pressede af systemer, som gør det svært at kunne stå på mål for vores faglighed. Flere års manglende investeringer, nedprioriteret uddannelse og dårlig drift truer fundamentet. Vi kan hverken hente vikarer ind eller spekulere i private ordninger. Stadig flere politifolk, soldater og fængselsbetjente overvejer at stoppe i utide – eller har allerede gjort det. Vores arbejdsmiljø er stadig ringere, og driften, ansvaret og styringen er langt hen ad vejen lagt i hænderne på konsulenter og personalegrupper uden kendskab til fagligheden.

Der er brug for en genstart, effektivisering af overadministrationen, faglige prioriteringer, investeringer i uddannelse, løn og kompetencer og langsigtet planlægning. Det er nødvendigt, hvis vi fortsat skal levere tryghed, velfærd og sikkerhed.

Politikerne taler om velfærdsfag, men glemmer dem, som passer på os alle

sammen, tager konfrontationerne og sikrer alles tryghed og retssikkerhed.

I Politiforbundet, Centralforeningen for Stampersonel og Fængselsforbundet ønsker vi, at politikerne tager den egentlige debat om den offentlige sektor og kernefaglighed: Nemlig et opgør med dårlig drift, dårlig styring, manglende investeringer og fraværet af langsigtede planer.

Vi har tre helt nødvendige krav til politikerne, som skal sikre, at vores medlemmer også fremover kan passe på samfundet, sikre alles rettigheder og garantere trygheden:

- 1:** En langsigtet plan – både for faget, for opgaven og ikke mindst for rekruttering og fastholdelse af medarbejderne.
- 2:** Bedre arbejdsvilkår – behov for bedre uddannelse, mere kompetenceudvikling, fokus på faglighed, færre administrationskrav samt bedre arbejdsforhold, hvor man som medarbejder føler sig værdsat og prioriteret.
- 3:** En lønudvikling, der matcher ansvar og krav. ■

SOCIALE MEDIER

PolitiForbundet

Fælles uddannelse fra politisk, soldater og fængselsbetjente: Vi er fundamentet under velfærden, til gavn for samfundets tryghed, sikkerhed og stabilitet. Vi er stolte af vores arbejde, og vi stiller altid op, men såfremt arbejdsvilkårene ændres vores lojalitet.

I PolitiForbundet, Centralforeningen for Støttemænd og Fængselsforbundet ønsker vi, at politikerne tager den egentlige debat om den offentlige sektor og lønforholdene. Et opgave med værdibeholdning, ledelse og mangfoldig investering i løn, uddannelse og faglig kompetence. Politikerne tager om velfærd, men glemmer dem som passer på os alle sammen, tager konfrontationerne og bliver alles tryghed og sikkerhed.

Vi har tre helt nødvendige krav:

- En langsigtet plan for vores lag
- Betede arbejdsvilkår
- En lønspolitik, der matcher krav og ansvar

Fagbladet Dansk Polit

Fagbladet Dansk POLITI har spurgte de 14 opstillede partier om deres holdninger til politiet og politifagligheden. Vi bringer deres svar løbende undervejs i valgkampen. Her kan du læse svarene fra Rosa Lund, der er netredaktør for Enhedslisten.

VALG 22: DET MENER PARTIERNE

Enhedslisten: Politiet skal ikke bruges til ligningsløse, symbolspolitiske opgaver

Fotografieret med Facebookspørgsmål den 1. november har Fagbladet DANSK POLITI spurgt de 14...

Helene Kegel

Politifolk er fundamentet for velfærden, og sparet i bund. De kan dog ikke spekulere i vikarordninger, deltids og privatsygehuse. Politiet skal vel også have lønstigning? #valg22

12:19 PM · 19. okt. 2022 · Twitter for iPhone

Politi

VESTRIGEN VINDER

Københavns Vestegns politier har vundet den Kommunalepræmie 2022 🏆🏆🏆

Fodboldklubben Vestsjællands Politi Cup bygger bro mellem politier og unge på Københavns Vestegns og det er lige netop fodboldklubben, der i dag var besøgt af Københavns Vestegns politier ved den Kommunalepræmie 2022. Med præmie følger 20.000 kr. til bevarelsen af kriminalitet. B... Se mere

PolitiForbundet

Valg 22: SUP FAGLIGHEDEN ER!

PolitiForbundets 10 gode veje til et bedre politi og mere tryghed...

1. Et anlagt bilde af politiets vilkår:

Politiets herkomst siger, bureaukrater siger, løn og arbejdsforhold kan ikke få enderne til at mødes og her er så mange mennesker, som politikerne ikke kender til, eller i hvert fald forholder sig til. Der kommer ikke et godt resultat bilde af politiets virkelighed fra de eventuelle annoncer, hvilket gør det svært at diskutere og ud... Se mere

Nordjyllands Polit

10 sekunders hundetræning

Et par minutter med lille Marjory på alle sider, måtte undervejs staves tilbage til kontaktperson med bløde knæ. For at det gælder med jer alle sammen 🐾

Mange af de mennesker, der kommer til at møde Marjory i bare arbejdstøj i fremtiden, kan også rotere et få klat bilde knæ, når hun løber dem i møde (eller rettere op)... Se mere

PolitiForbundet

ET POLITI UBALANCE – OG MED USUND SAGSOPHOBING

- Vi påtager os at medde drøft ud, men det er efterhånden drøftelse i dansk polit... Sådan lyder det i et oplys fra Politiforbundets, der organiserer de ca. 950 politiforbundede ledere i dansk polit... Se mere

PolitiForbundet.dk

Politiliderne: Et politi i ubalance – og med usund sagsofobning

PolitiForbundets lederorganisation er ca. 950 politiforbundede ledere i dansk polit, fra politiet...

3 råd til, hvordan du undgår at blive et kriminellet muldyr

Politiets Online Patrulje

Undgå at blive et kriminellet muldyr 🐾

#onlinepatrulje #politietsonlin... Se mere

PolitiForbundet

22. okt.

Lad politifagligheden råbe. Rigtige hverdagslige i nærpolitier skaber tryk, resultater og tryghed. #valg22 #valg22

0/0

Kan få borgere bruger nærpøststationerne – kritiske kaster det besk... Justitsminister Morten Thorsby (S) er dog ikke nøget problem, at så få borgere bruger nærpøststationerne.

Københavns Polit

HUNDE OG HYGGE PÅ POLITIAUSET

Kan en politihund arbejde en partner eller kan bombesøgende tiggervoksne blandt musens besværgende børn?

Det fik Politiauset gæster blandt andet var på under dagens opvisning, hvor hundelærere fra København og Københavns Vestegns politier var på besøg med deres fribundede kolleger... Se mere

Kom i kontakt med dit forbund

Indsigt · Udsyn · Fremsyn

Politiforbundet

Gl. Kongevej 60
1850 Frederiksberg
Telefon: 33 45 59 00
Mail: mail@politiforbundet.dk
Åbningstider: 9.00-15.00

Forbundsformand:

Heino Kegel
Mobil: 61155525

Næstformand:

Michael Bergmann Møller
Mobil: 24 63 97 10

Formand for Københavns

Politiforening:

Ole Sønder
Mobil: 20 96 27 79

Formand for Nordjyllands

Politiforening:

Poul Buus
Mobil: 21 46 15 58

Formand for Østjyllands

Politiforening:

Anita Frank
Mobil: 23 95 68 01

Formand for Midt- og Vestjyllands Politiforening:

Niels Brohm
Mobil: 40 23 73 91

Formand for Sydøstjyllands

Politiforening:

Carsten Weber Hansen
Mobil: 42 77 05 55

Formand for Syd- og Sønderjyllands

Politiforening:

Ole Stenshøj
Mobil: 27 79 99 58

Formand for Fyns

Politiforening:

Per Svanegaard Nielsen
Mobil: 25 55 58 61

Formand for Nordsjællands

Politiforening:

Lars Jensen
Mobil: 42 56 42 30

Formand for Midt- og Vestsjællands Politiforening:

Christian Sveigaard
Mobil: 51 90 81 20

Formand for Vestegnens

Politiforening:

Lars Wolsgaard
Mobil: 51288418

Formand for Sydsjællands og Lolland-Falsters

Politiforening:

Anders Koefoed
Mobil: 20786068

Formand for Bornholms

Politiforening:

Nicolai Bebe Jensen
Mobil: 29 37 14 48

Formand i

Politilederforeningen

Heine Hansen
Mobil: 61 36 98 25

Formand for Politiforeningen i NSK:

Jakob Agesen
Mobil: 51721152

Formand for Politiforeningen i PET:

Allan Bjerre
Mobil: 50774035

Formand for Rigspolitiforeningen:

Søren Hardrup
Mobil: 40622198

Formand for Domstolenes Tjenestemandforening:

Pia Brostrøm
Mobil: 23 74 54 06

Formand for Færøernes Politiforening:

Absalon Áargarð
Mobil: 00298 28 48 82

Formand for Grønlands Politiforening:

Bjørn Bjerregaard
Mobil: 00299 56 72 07

Lån & Spar er ejet af bl.a. Politiforbundet. Det betyder jo ikke, at du absolut skal vælge os. Bare at det er en god ide lige at tjekke de fordele, du får som medejer.

4% i rente* på din lønkonto

Ud over de økonomiske fordele er vi en bank som alle andre. Du kan bruge os til det hele - fra lønkonto til investering. Alt fra opsparing til realkredit og rådgivning om boligkøb.

Vores rødder er i faglige fællesskaber

At tage ansvar for hinanden ligger i vores DNA. Lån & Spar tager klima, bæredygtighed og etik alvorligt. Godt hjulpet på vej af en engageret bestyrelse, som også ønsker at give medlemmer af Politiforbundet særligt favorable vilkår.

*Sådan får du 4% i rente på din lønkonto

Du er medlem af Politiforbundet og har afsluttet din uddannelse. Du samler hele din privatøkonomi hos Lån & Spar (LSBprivat@Løn er en del af en samlet pakke af produkter og services, som din økonomi kredittvurderes ud fra).

De 4% i rente er på de første 50.000 kr. på lønkontoen. Fra 50.000-500.000 kr. er renten 0,5%. Derefter er renten 0,75% på resten. **Rentesatserne er variable og gælder pr. 7. november 2022.** Se alle vilkår på lsb.dk/medlemsvilkaar. Du behøver ikke flytte dine realkreditlån. Men evt. ændringer og nye realkreditlån skal gå gennem Lån & Spar og Totalkredit.

Giver det mening?

Ring 3378 1966 - eller gå på lsb.dk/politi og book et møde.

Hvad har
Politiforbundet
med dit valg af
bank at gøre?

DEBATINDLÆG I FAGBLADET DANSK POLITI

DANSK POLITI modtager meget gerne dit indlæg. Send det til blad@politiforbundet.dk sammen med et portrætbillede af dig selv. Redaktionen forbeholder sig retten til at redigere og forkorte modtagne indlæg, naturligvis uden at ændre i de holdninger, indlægget giver udtryk for.

[De debatindlæg, der bringes, tegner udelukkende skribenternes egne holdninger, og er altså ikke et udtryk for Politiforbundets fagpolitiske retning eller ståsted.](#)

Af *pa.* Jakob Mølgaard,
Nordjyllands Politi

Jeg blev ansat i politiet i 1996. Jeg er færdselsbetjent i Nordjylland. Når jeg er på tjeneste, kører jeg som hovedregel patrulje alene i civil eller uniformeret patruljevogn.

Den 2. april 2021 blev jeg forsætligt kørt ned af en gerningsmand, jeg havde standset for en færdselsforseelse. Jeg formåede i den forbindelse at afgive fire skud efter køretøjet. Jeg genkendte gerningsmanden i forbindelse med standsningen og vidste dels, at han ikke havde førerret, dels at han var udvist af Danmark for anden kriminalitet. Gerningskøretøjet blev fundet efterladt kort tid efter. Det var ramt af to projektiler, men der var ikke tegn på, at nogen personer var blevet ramt. Det blev straks telefonisk forelagt DUP, der resolverede, at det ikke var en udrykningssag, og at jeg skulle afhøres af kredsens egne efterforskere som forurettet i sagen.

Den 8. april 2021 førte efterforskningen til, at ger-

ningsmanden blev anholdt. Få dage efter inviterede linjeforskeren mig op på sit kontor, hvor vedkommende, i det omfang dennes tavshedspligt tillod det, informerede mig om efterforskningen, der førte til anholdelsen. Jeg blev som forurettet tildelt bistandsadvokat Henrik Garlik ved politiforeningens mellemkomst. Efterfølgende rettede han på min opfordring henvendelse til DUP og bad om at blive beskikket som min forsvarsadvokat, i fald min rolle i sagen skulle undersøges, eller hvis der blev indgivet en klage. Svaret fra DUP var, at de havde vurderet sagen og ikke af egen drift ville starte en undersøgelse, ligesom der ikke var indgivet klage.

Den 14. juli 2021 kom sagen for byretten. Da jeg tog plads i vidneskranken, bekendtgjorde forsvareren, at forsvarers strategi ville være muligvis at indgive en klage over undertegnede og anmodede i den forbindelse byretten om, at jeg blev vidnefritaget. Byretten tiltrådte og vidnefritog mig. På trods heraf valgte jeg at afgive forklaring, da jeg jo havde handlet korrekt i situationen. Byretten dømte gerningsmanden for samtlige forhold, herunder forsætligt at have påkørt mig (Retten i Aalborg 10-3333/2021).

Dommen blev anket af tiltalte, og i de efterfølgende måneder rettede min forsvarer flere gange henvendelse til DUP for at høre om status på sagen. Svaret fra DUP var, at de ad to omgange havde modtaget klager fra forsvareren. Begge klager var blevet afvist, og min rolle i sagen skulle ikke undersøges.

Den 27. oktober 2021 kom sagen for landsretten. Det var en onsdag. Da jeg tog plads i vidneskranken, bekendtgjorde forsvareren, at hun havde påklaget DUP's afvisning af klagen til statsadvokaten, og at statsadvokaten fredag forinden (fem dage tidligere) havde pålagt DUP at foretage en undersøgelse af sagen. Forsvareren anmodede derfor landsretten om, at jeg blev vidnefritaget. Landsretten tiltrådte og vidnefritog mig. Jeg valgte denne gang at henholde mig til den vidneforklaring, jeg havde afgivet i byretten, og i øvrigt ikke at udtale mig.

På grund af at jeg var vidnefritaget og "på trods af skadesjournalen" (som der står i domsbogen), der understøttede min forklaring, valgte landsretten at frikende tiltalte (V.L. S-1593-21). Han blev dømt for øvrige forhold og fik et års fængsel og yderligere seks års udvisning.

Den 7. januar 2022 fik jeg brev fra Rigspolitiets

HR-afdeling: "Tillykke med dit 25-års statsjubilæum. Du får ikke noget diplom, idet du har en verserende sag ved DUP".

Den 23. februar 2022 blev jeg indkaldt til den første og eneste afhøring ved DUP. Efterforskeren lod vide, at afhøringen af mig var det sidste, der manglede, for at de kunne lave en indstilling og fremsende til statsadvokaten.

Den 7. april 2022 blev gerningsmanden løsladt efter endt afsoning, og udvisningen blev eksekveret.

Den 14. september 2022 fik jeg endnu et brev fra Rigspolitiets HR-afdeling:

"Tillykke med dit 25-års politijubilæum. Du bliver indstillet til modtagelse af Politiets Hæderstegn. Til orientering vil du pt. Ikke blive indstillet til modtagelse, idet Rigspolitiet afventer afgørelse på din DUP-sag".

Vi skriver nu den 1. oktober 2022. Et år og seks måneder siden jeg blev kørt ned, et år siden der blev påbegyndt en DUP-sag med mig som fokusperson, otte måneder siden jeg blev afhørt, og sagen var klar til afgørelse, og seks måneder siden gerningsmanden blev løsladt og kunne komme videre med sit liv. Den eneste kontakt, jeg har haft med ledelsen, siden mødet med linjefchefen, er med min af-

delingsleder, der har bakket op og tager sig tiden til at tale om sagen, når lejligheden byder sig.

Rigspolitichefen vil ikke give mig mit 25-års tegn på grund af sagen. Men samme år blev jeg tildelt lokalløn for det gode arbejde, jeg havde leveret. Jeg er ikke tyndhudet, og hvad angår denne sag, så er min samvittighed også intakt. Jeg udførte min tjeneste på forbilledlig vis den dag. Det er jeg glad for og stolt over. Men det efterfølgende forløb med et fraværende system, manglende viden, usikkerhed og grotesk sagsbehandlingstid sætter sine spor.

Jeg skriver denne artikel som en opfordring til kolleger – unge som gamle: Tænk jer om en ekstra gang, inden I kaster jer ud i en given situation. For jeres egen skyld, hvis der er nogen som helst mulighed for at lade en gerningsmand løbe i stedet for at skyde efter ham, så gør det. Det er ikke prisen værd at gøre sit arbejde perfekt. Godt nok er godt nok... ■

**DANSK
POLITI**

Meget mere
end et fagblad

Fagblad

Facebook

Twitter

www.dansk-politi.dk

I dit fagblad går vi i dybden med historierne. Her får du perspektiv, overraskelser, og her kæler vi for detaljerne. Men fagbladet DANSK POLITI er meget mere end det. På Facebook og på Twitter samler vi løbende op på emner af politifaglig relevans. Og på dansk-politi.dk bringer vi egne historier, som har brug for at komme ud med det samme.

Fælles for det hele er, at vi på redaktionen har politiets vilkår i fokus.

*Følg os på Facebook: Fagbladet dansk politi
Twitter: @danskpoliti*

Har vi en ældrebyrde?

Af Søren, D. Sørensen, Politipensionisternes Landsforening, Kreds 11

Gennem mange år har nogle talt om den såkaldte ældrebyrde som det forhold, at vi fra 2002, hvor der var 750.000 borgere over 66 år, i dag er 1,1 million borgere over 66 år. Især for så vidt angår "belastningen" for samfundsøkonomien, som skulle være eller blive et problem, hævder nogle.

Men ikke desto mindre har en økonom ved Aarhus Universitet for flere år siden regnet sig frem til, at takket være pensionisternes betaling af personskat, ejendomsskatter, energifgifter (topaktuelt i tiden), moms (endnu mere aktuelt i tiden, hvor staten øger sine indtægter fra momsen, fordi den beregnes som en fastprocentdel af den stigende grundpris på energien), moms på fødevarer (også her tjener staten på de stigende grundpriser), topskat af private pensionsordninger og formueskat, er pensionisterne rent faktisk nettobidragydere til samfundsøkonomien.

Med andre ord behøver vi pensionister ikke at gå rundt med hovedet under armen i forhold til de øvrige befolkningsgrupper, men kan med fuld ret kræve vores andel af velfærdssamfundets servicetilbud.

Desværre udvikler vilkårene for pensionistgenerationerne sig ikke helt så positivt, når det gælder de basale velfærdsydelser. Således fik ældre på 80 år eller derover i 2008, som har behov for både personlig pleje (hjælp til bad, komme ind og ud af sengen, blive klædt på osv.) og praktisk hjælp (rengøring, tøjvask og hjælp til mad) i gennemsnit tildelt to timer og tre kvarters hjælp om ugen, men nu er der skåret ca. en time om ugen af hjælpen.

Hertil kommer, at andelen af ældre over

80 år, der er visiteret til hjemmehjælp, er faldet markant. Ændring i procent:

+80-årige hjemmehjælpsmodtagere:

-17 procent.

+80-årige som udelukkende modtager praktisk hjælp: -12 procent.

+80-årige som udelukkende modtager af personlig pleje: -12 procent.

+80-årige modtagere af både praktisk hjælp og personlig pleje: -22 procent.

Men hvorfor nu denne udvikling, når Aarhus-økonomen har regnet sig frem til, at vi pensionister er nettobidragydere til samfundsøkonomien? Svaret findes i omprioriteringen af samfundsøkonomien, hvor reguleringen er taget til i en grad, så både borgere og sagsbehandlere farer vild i reglerne, og bureaukratiet er udvidet, så papirer og processer suger tiden og økonomien fra de varme hænder, der skulle yde den borgervendte service – i dette tilfælde til pensionisterne.

Desuden har samfundet måtte dirigere en del af samfundsøkonomien over mod nye områder, man helst ikke vil debattere. Når hertil kommer de afledte effekter af den pandemi, vi har været/er udsat for, samt den eskalerende sikkerhedssituation i Europa, som kræver forøgede forsvarsudgifter over de kommende år, ja så udfordrer det den samlede samfundsøkonomi, der skal kunne bære velfærden.

Løsningen er måske at vende tilbage til en værdidiskussion og finde ud af, hvad velfærdsstaten skal og ikke skal. Hvis vi synes, at den skal en hel masse, så vil det koste en hel masse. Det ligger måske

i kortene, at borgerne bliver nødsaget til at klare flere ting selv. Ikke kun på grund af manglende samfundsøkonomi, men i høj grad fordi der mangler arbejdskraft som varme hænder. Det er en kendt sag, at der mangler sygeplejersker, social- og sundhedsassistenter, folkeskolelærere og børnepædagoger, blandt andet fordi antallet af bureaukrater er steget, og fordi erhvervsfrekvensen blandt nogle nye befolkningsgrupper er lavere end for den øvrige befolkning.

Derfor betyder den pension, som vi skal afholde de fremtidige udgifter med meget, som er godt beskrevet af landsformanden for Danske Politipensionisters Landsforening (PL) i sidste nummer af DANSK POLITI.

Vi glæder os i den sammenhæng over det tættere samarbejde, som er etableret mellem Politiforbundet og PL, der via CO10 har forhandlingsretten til de fremtidige pensioner.

Min opfordring til alle nuværende tjenestegørende i politiet er, at de, når de bliver pensionister, melder sig ind i PL for herigennem at have indflydelse på deres fremtidige pensionsvilkår. Ydermere, at man melder sig ind i den lokale politipensionistklub, hvor man kan pleje sit lokale netværk og have hyggelige timer sammen med kolleger.

VÆRD AT VIDE

VI GRATULERER*

25 ÅRS POLITI- OG STATSJUBILÆUM

1. NOVEMBER 2022

Ktfm./T. Betina Olesen,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Jan Hemberg Herskov,
Midt- og Vestsjællands Politi

1. DECEMBER 2022

Pa. Karen-Marie Kyed
Frederiksen, Grønlands Politi

15. DECEMBER 2022

Ktfm./T. Tina Rydahl, NSK

25 ÅRS STATSJUBILÆUM

2. NOVEMBER 2022

Pa. Erik Holm-Hansen,
Østjyllands Politi

4. NOVEMBER 2022

Pa. Karin Forsmann,
Sydøstjyllands Politi

12. NOVEMBER 2022

Pk. Rasmus Bjørn Svendler
Nielsen, Københavns Politi

30. NOVEMBER 2022

Pa. Allan Broholm Pedersen,
Sydøstjyllands Politi

1. DECEMBER 2022

Pa. Kristian Ulrich,
Midt- og Vestsjællands Politi

31. DECEMBER 2022

Pa. Jacob Blom,
Københavns Vestegns Politi

40 ÅRS POLITI- OG STATSJUBILÆUM

1. NOVEMBER 2022

Pa. Henrik Wraae Schwarz,
Bornholms Politi

Spec.kons. Kurt Bønnelykke
Nielsen, Fyns Politi

Kons. Arne Jan Dam Ravn,
Københavns Politi

Pa. Jens Christian Jønholt,
Københavns Politi

Pa. Jørgen Moeslund Mains,
Københavns Politi

Pk. Lars Henrik Lundberg,
Københavns Politi

Pa. Michael Møllebjerg,
Københavns Politi

Pi. Hans Chresten Roost,
Midt- og Vestjyllands Politi

Spec.kons. Jes Hvas,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pk. John Mølgaard Toft,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Anders Larsen,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pk. Kaj Schmidt,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pa. Tom Vinther,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pa. Torben Martinsen,
Midt- og Vestsjællands Politi

Ka. Hans Bøgh,
Nordjyllands Politi

Ka. Hans Christer Cornelius
Nielsen, Nordjyllands Politi

Vpi. Claus Due Kofod Fuglstrøm,
Nordsjællands Politi

Pk. Finn Janniche,
Nordsjællands Politi

Pa. Jens Carl Nielsen,
Nordsjællands Politi

Kons. Kim Dueholm,
Nordsjællands Politi

Spec.kons. Lars Løve Almer,
Nordsjællands Politi

Pa. Ralf Peter Jensen,
Nordsjællands Politi

Pk. Bent Hedeager Nielsen,
Rigspolitiet

Spec.kons. Søren Andersen,
Rigspolitiet

Pa. Helge Frank Frederiksen,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Spec.kons. Henning Hansen,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Pa. Lennart Tommi Sørensen,
Sydsjællands og Lolland-
Falsters Politi

Pk. Ove Groth, Sydsjællands og
Lolland-Falsters Politi

Chefkons. Søren Urup,
Østjyllands Politi

1. DECEMBER 2022

Operatør Henrik Østergaard
Jensen, Nordsjællands Politi

40 ÅRS POLITIJUBILÆUM

1. NOVEMBER 2022

Kons. Esben Brännich
Mogensen, Københavns Politi

Pi. Gert Sejbak,
Københavns Politi

Pa. Morten Sørensen,
Københavns Politi

Pa. Tom Rieck Duus,
Københavns Vestegns Politi

Ka. Per Rosendal Bermann,
Nordjyllands Politi

Kons. Lars Erik Wenstrup,
NSK

Kons. Per Bo Andersen,
Rigspolitiet

40 ÅRS STATSJUBILÆUM

1. NOVEMBER 2022

Kons. Torben Ryttergaard
Nielsen, Københavns Politi

Ktfm./T. Birgitte Haugaard,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Claus Mackeprang,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Preben Schmidt Sandager,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pk. Torben Rikken Petersen,
Nordjyllands Politi

Spec.kons. Jan Schmidt,
Rigspolitiet

Kons. Kim Nørgaard,
Sydøstjyllands Politi

29. NOVEMBER 2022

Spec.kons. Grethe Bach
Pedersen, Rigspolitiet

1. DECEMBER 2022

Pa. Christian Demuth Fryd,
Rigspolitiet

3. DECEMBER 2022

Pa. Lars Vestergård Nielsen,
Midt- og Vestjyllands Politi

16. DECEMBER 2022

Pa. Christian Sanden Aistrup,
Nordjyllands Politi

28. DECEMBER 2022

Pk. Ole Eckholdt,
Sydøstjyllands Politi

30. DECEMBER 2022

Pa. Ole Schier Christiansen,
Sydøstjyllands Politi

*Vi tager forbehold for de ændringer, der kan ske i data, mens bladet er under produktion.

Dit helbred kommer i første række

Med en PFA Helbredssikring kommer du hurtigt til undersøgelse og behandling.

Se hvordan du er dækket på mitpfa.dk eller ring til PFA på 70 12 50 00

PFA

Mere til dig

I (NY) SENG MED POLITIFORBUNDET?

FOTO: ISTOCK

FOTO: SKALLERUP SEASIDE RESORT

I forbindelse med efterårsrengøringen af Politiforbundets ferieboliger har vi købt nye senge til blandt andet Skagen, Tversted Strand, Ellinge Lyng og Frederiksberg.

Vi er også glade for, at vi fremover tilbyder linnedpakker i lejligheden i Berlin, så du slipper for selv at medbringe det i kufferten. En linnedpakke består af 1 viskestykke, 1 stort og 1 lille håndklæde, lagen samt hovedpude- og dynebetræk og koster 70 kroner pr. pakke.

Skallerup Seaside er også i gang med at opgradere deres udlejningshuse med nye lækre møbler, ligesom de udbygger vandlandet.

Skynd dig ind på Bookhus og book et ophold i en af vores skønne ferieboliger.

DANSK POLITI

Udgives af Politiforbundet

Forside

Jakob Boserup

Redaktion

Nicolai Scharling, chefredaktør
Karina Bjørnholdt, journalist
Stine Svarre Gaardhøj, journalist

Ansvarlig i henhold til Medieansvarsloven

Heino Kegel

Layout

ThinkCreative

Tryk Stibo

Bladet udkommer 6 gange årligt.

Oplag 15.000 stk.

ISSN 0905-7498

Medlem af Dansk Fagpresse

Næste materialedeadline:

17. november 2022

Redaktion og ekspedition

Gl. Kongevej 60,
1850 Frederiksberg
Telefon: 33 45 59 00
E-mail: blad@politiforbundet.dk
www.politiforbundet.dk
www.dansk-politi.dk

Indlæg til DANSK POLITI

Skriv et kort indslag til Debatten og husk portrætfoto af dig selv.

Indlæg modtages kun pr. e-mail på adressen: blad@politiforbundet.dk

Undgå forkortelser.

Medsend gerne fotos – digitale billeder skal være i tiff eller jpg-format.

Anfør venligst stilling, navn og tjenestested.

Godkendte indlæg redigeres i det omfang, det er nødvendigt for redaktionen. Men forfatteren vil få besked derom.

Skifter du adresse?

Så husk at fortælle os det på blad@politiforbundet.dk, så du stadig kan modtage dit fagblad.

Gode tilbud og fordele til medlemmerne

Som medlem af Politiforbundet får du masser af gode medlemsfordele.

Det gælder også pensionister, som har passiv medlemskab. Besøg politiforbundet.dk for at læse om de mange tilbud, vi har til medlemmerne.

Bliv klogere på forsikringer, feriehuse, spar penge på indkøb via PlusKort og Forbrugsforening, se dine lånemuligheder i Tjenestemændenes Låneforening, og se hvilke fordele Lån og Spar Bank har til dig.